

Pääallystö- lehti

4/2014 SYYSKUU

Edunvalvontaa
Merivoimissa ➤

Puolustusvoimain
komentajan ajatuksia
koulutuksesta

4 ➤

Etätyö tuo
tehokkuutta

6 ➤

SUOMEN ALIUPSEERI
VUOSINA 1930-44,
ASEMIES V.1945,
SAULI VV.1946-53,
ALIUPSEERI VV.1954-74,
TOIMIUPSEERI VV. 1974-89.

PÄÄLYSTÖLIITON ÄÄNENKANNATAJA

84. vuosikerta
ilmestyy 6 kertaa vuodessa.
ISBN 0788-8554

Seuraavaan numeroon tarkoi-
tetut jutut tulee olla toimituk-
sessa viimeistään 17.10. Leh-
ti on lukijoilla 5.11.

TOIMITUS:

Laivastokatu 1 b
00160 HELSINKI

PÄÄTOIMITTAJA:

Ari Pakarinen
Puh. 050 355 7289
ari.pakarinen@paallystoliitto.fi

TOIMITUSSIHTEERI:

Samuli Vahteristo
Puh. 050 561 1455
samuli.vahteristo@pp1.inet.fi

VAKITUISET AVUSTAJAT:

Antti Kymäläinen
040 828 2758
antti.kymalainen@kolumbus.fi

Jukka Mäkinen
Puh. 050 594 4613
jukka.makinen@paallystoliitto.fi

Arto Penttinen
Puh. 050 443 1409
arto.penttinen@paallystoliitto.fi

Juha Susi
Puh. 050 545 0269
juha.susi@paallystoliitto.fi

Matti Vihurila
Puh. 040 518 6672
matti.vihurila@hotmail.fi

OSOITTEENMUUTOKSET:

04030-19290
toimisto@paallystoliitto.fi

Aikakauslehtien liiton jäsenlehti,
Member of the European Military
Press Association

Taitto: Simo Nummi 040 532 5815
simo.nummi@mainosnummi.inet.fi

Painotalo Painorauma Oy

VAKIOPALSTAT

SANAN SÄILÄ	PÄÄLUOTTAMUSMIEHET	RAJA	JÄRJESTÖPÄÄLLIKÖ	PÄÄTOIMITTAJALTA	LIIKUNTA	PÄÄLYSTÖN NAISET	EVP	PÄÄLYSTÖ BRIEFLY
7	8	12	14	15	34	40	41	43

Palvelua ja asennetta s. 27

- 6 Etätyö tuo tehokkuutta
- 8 Virastotyöaikaan tuli tarkennuksia
- 16 Puolustuksen määräraharave ymmärretään
- 18 Työtaisteluoikeus yksi järjestöjen peruskivistä
- 19 Säätytalolla ruodittiin Puolustusvoimauudistusta
- 20 Merivoimien edunvalvontaa
- 26 Kentällä yhteistyö pelaa
- 28 UNK vieraili Rovaniemellä
- 29 Vuoden pioneeri viihtyy kentällä
- 30 Euromil kuulumisia
- 34 Aironvetoja juhluvuoden kunniaksi

Kansikuva: Samuli Vahteristo
Merivoimien pääluottamusmiehen Mikko Holviten mielestä
Puolustusvoimauudistus tuo väistämättä tilanteita, missä on löy-
dyttävä "pelastusrengas", kun etsitään yksilötason ratkaisuja ja
selviytymispolkuja.

Mihin meillä on varaa?

Kansainvälinen tilanne on kiristynyt alkuvuodesta lähtien ja sota käydyään Euroopan "porteilla" Itä-Ukrainassa. Mistään sisällissodasta tai aseellisesta konfliktista on aivan turha puhua, sillä ulkoisilla toimijoilla on pyrkimys vaikuttaa itsenäisen valtion olemassaoloon vahvistettujen rajojen sisäpuolella. Euroopassa on jo pitkän aikaa tehty huomattavia leikkauksia kansallisiin puolustusvoimiin syystä, että on kuviteltu, etteivät kriisit voi koskea omaa maanosaamme, jossa kaikki ovat jossain riippuvuussuhteessa toisiinsa - tämä harha lieenee syytä karistaa hartioilta viimeistään nyt.

Riippuvuussuhteet valtioiden välillä ovat toisistaan täysin poikkeavia eurooppalaisessa mittakaavassa. Suomella ja monilla entisen itäisen Euroopan mailla on huomattavat taloudelliset ja kaupalliset sidokset Venäjään jo historiallisista syistä johtuen. Keski-Euroopan maiden sidokset Venäjän energiaan ovat viime vuosien aikana kasvaneet merkittävästi mm. kaasun toimituksista johtuen. Venäjän ja

Euroopan unionin toisilleen langettamien talous- ja kauppapakotteiden vaikutukset näkyvät ja tuntuvat eri maissa hyvinkin eri tavalla. Kaikissa tapauksissa pa-

lotteiden vaikutukset Suomelle ovat erittäin merkittävät, ja ne vaikuttavat suoraan talouskehitykseen sekä mm. myös valtioliisiin ratkaisuihin budjetin suunnittelun ja toteuman osalta.

Miten sitten ratkaistaan yhtälö, jossa kansalliseen puolustukseen tulisi suunnata lisää resursseja, mutta samanaikaisesti käytettävissä oleva varallisuus pienenee? Ratkaisun löytyminen ei ole yksinkertaista ja vaatii pitkäjänteistä työtä ja erityisesti sitä, että tehtyihin päätöksiin sitoudutaan esimerkiksi parlamentaaristen selvitysten ja selonteiden muodossa. Turvallisuustilanteen muutosten johdosta lieenee päivänselvää, että turvallisuuteen tehtävien leikkausten aika on ohi ja rahoitus sekä resurssit normaaliolojen ja poikkeusolojen ratkaisuille on turvattu.

Turvallisuuden tunteen kehittämisen keskiössä ovat ihmiset ja erityisesti turvallisuusalan ammattilaiset. Puolustusvoimissa ja Rajavartiolaitoksessa työskentelevät ammattisotilaat muodostavat kaikissa tilanteissa normaali- ja poikkeusolojen organisaatioiden rungon, joten heidän asemansa tulisi olla valtiojohdon erityisessä "suojeluksessa" niin palvelusolosuhteiden kuin myös palvelussuhteineitojen osalta. Henkilöstön asemaan mahdollisesti suunniteltavat heikennykset, tilapäisten muutosten varjolla, vaikuttavat motivaatioon ja sitoutumiseen kielteisellä tavalla. Mikäli motivaatio ja sitoutuminen tehtäviin laskevat, on suurena vaarana, että samalla vaarannetaan mahdollisuudet selviytyä niistä tehtävistä, jotka lain mukaan kuuluvat virastoillemme.

Kansalaisena mielestäni meillä ei ole varaa missään nimessä tinkiä kansallisen turvallisuuden kehittämisestä - oli sitten kysymys sisäisestä tai ulkoisesta turvallisuudesta. Turvallisuuden tunnetta ei luoda hetkessä uudelleen, mikäli se kertaalleen päästetään rapautumaan.

Sakari Vuorenmaa
Puheenjohtaja

PÄÄLLYSTÖLIITTO RY.

Laivastokatu 1 b, 00160 HELSINKI • www.paallystoliitto.fi • toimisto@paallystoliitto.fi • Vaihde 04030-19290 • Faksi 09-726 2299
Toimisto avoinna arkin 9.00–15.00. • s-posti: etunimi.sukunimi@paallystoliitto.fi

Puheenjohtaja Sakari Vuorenmaa 04030-19291, 0299 500 783. Järjestöpäällikkö Arto Penttinen 04030-19292, 050 443 1409.
Järjestösihteeri (lomat ja osoitteenmuutokset, ma-pe) Anja Mustajoki 04030-19290, Järjestösihteeri Sanna Karell 040 301 9297.
Pääläluottamusmiehet Marko Jalkanen 04030-19295, 0299 500 798, Juha Susi 040301 9294, 0299 500 787, Jukka Mäkinen 040301 9296, 050 5944 613. HUOM! Tekstiviestit eivät toimi 04030-alkuisissa numeroissa.

LAKIASIAINNEUVONTA: Asianajotoimisto Lindell (02) 251 1004, (09) 586 2867 e-mail: aatsto@lindell.inet.fi. (Ota yhteys liiton toimistoon ennen oikeusavun pyytämistä.)

Kenraali Jarmo Lindberg

Opistoupseerien osaamisella on todellista käyttöä

Teksti ja kuva: Ari Pakarinen

Udella puolustusvoimain komentajalla kenraali **Jarmo Lindbergillä** on vahva näkemys ammattikuntamme osaamisesta ja osaamisen ylläpidosta tulevaisuudessa. Osaamisen siirtäminen uusille ammattiryhmille on myös hoidettava. Puolustusvoimauudistuksessa hän näkee mahdollisuuden, mutta onnistumisen edellytys on se, että uudet organisaatiot ja sitä tukevat järjestelmät toimivat tehokkaasti.

Opistoupseerien ammattikunnan asemaa ja osaamisen tasoa osana puolustusvoimien henkilöstöä kenraali Jarmo Lindberg luonnehtii uskottavaksi.

- Ammattikunnalla on vahvoja näyttöjä ammattitaidosta, joka on kehittynyt työssä pitkän kokemuksen kautta luontevalla tavalla. Opistoupseeriston viimeiset jatkokurssit on pidetty, ja viimeiset opistoupseerikoulutuksen saaneet sotilaat eläköityvät 2030-luvun puolivälissä. Koulutusjärjestelmää rakennettaessa suunnitelmissa oli myös opistoupseereille suunnattua täydennyskoulutusta. On selvä, että osaamisen ylläpito vaatii koulutusta.

- Kaikki koulutus syntyy tarpeesta ja siihen liittyy aina vahvasti työssä oppiminen, Lindberg kuvailee perusteita täydennyskoulutukselle.

Täydennyskoulutuksessa tulee korostua toimialavastuu. Peruskoulutus on toimialan, keskitaso puolustushaaran ja ylempi koulutus Maanpuolustuskorkeakoulun vastuulla. Koulutusjärjestelmässä ei ole umpiperiä, mikäli koulutukselle on todellinen tarve.

Opistoupseerien kokemusta ei saa hukata, ja poistuvana henkilöstöryhmänä osaamisen siirtäminen muille henkilöstöryhmille on varmistettava. Henkilöstöjohtoon vastuulla on suunnitella se, mistä henkilöstöryhmistä opistoupseerien korvaajat tulevat.

Puolustusvoimauudistus tuottaa toimivan organisaation

Lindbergin mukaan Puolustusvoimauudistus on henkilöstösuunnittelun osalta onnistunut lähtökohtaan nähden hyvin. 2 100 henkilön vähennystarpeesta tultiin noin 800 irtisanomisuhanalaiseen henkilöön. Selviytymispolkuja on rakennettu, ja lopulta irtisanomiset ovat jääneet murto-osaan siitä, mitä pahimmillaan pelättiin.

Perheestään erillään asuvien osalta tukitoimia on kehitetty ja palvelussuhdeasuntotarjontaa on pidetty yllä.

- Hajautettua ja etätyötä on mahdollisuuksi-

Aina voi parantaa.

Jatkuva kehittävä ote on mahdollisuus myös muutoksessa.

en mukaan ja tehtävän niin salliessa käytettävä, toteaa Lindberg. Tämän suunnittelun ja toteuttamisen on komentajien ja työnjohtojen vastuulla.

Puolustusvoimauudistuksen onnistumisen ehdoton edellytys on uusien kokoonpanojen, kuten esimerkiksi Logistiikkalaitoksen ja Palvelukeskuksen toiminnan sujuva käynnistäminen.

- Tämän lisäksi tietojärjestelmien uudistamisen ja niiden käyttöönoton pitää onnistua, jotta joukot voivat aloittaa toiminnan uudessa organisaatiossa sujuvasti.

Puolustusvoimauudistuksen hyötyjen var-

mistaminen edellyttää hyvää arviointi- ja oppimistyötä lähivuosina. Lisäksi muuttuva toimintaympäristö vaatii muutosjohtamisen osaamista ja siihen tullaan puolustusvoimissa panostamaan.

Uuden komentajan perehtyminen ja vierailut kentällä alkavatkin puolustushaara-esikunnista ja juuri näistä perustettavista laitoksista. Niiden jälkeen vieraillaan lakkautettavissa joukko-osastoissa. Näillä tutustumiskäynneillä voidaan seurata suunnitelmien toteutumisen tilaa jo ennen 1.1.2015, jolloin Puolustusvoimat on uudessa kokoonpanossa.

Mitä sitten tämän uudistuksen jälkeen?

Lindberg kertoo, että vaikka Puolustusvoimilla onkin muutoskykyä ja suunnitelluudesta, niin sillä ei ole sisältä lähtevää halua ryhtyä uuden suunnitteluun. Ei ole olemassa mitään pöytälaatikkosuunnitelmaa, joka tarvittaessa voitaisiin ottaa esille jostain syystä. Suunnittelu alkaa aina vasta, kun siihen on olemassa perusteet. Kaikki toiminta tähtää siihen, että nykyisellä määrärahahekyksellä voidaan toimia nyt suunnitellulla tavalla.

- Ei ole olemassa puolustusvoimalähtöisiä suunnitelmahankkeita. Puolustusvoimille on tässä muutostilanteessa ensisijaisen tärkeää materiaalihankintatason turvaaminen.

Hankintojen turvaaminen ja toteuttaminen suunnitellulla tavalla esimerkiksi maavoimissa on tämän uudistuksen yksi onnistumisen tae.

Kenraali Jarmo Ilmari Lindberg

10.6.1959, Oulu

- Lentokadettikoulu 1979
- Lentoupseeri, Karjalan Lsto 1982
- Lentueen päällikkö, Karjalan Lsto 1989
- Lentokoulutuspäällikkö, Ilmavoimien Esikunta 1993
- Hävittäjälaivueen komentaja, Satakunnan Lsto 1995
- Valmiuspäällikkö, Ilmavoimien Esikunta 1999
- Operaatiopäällikkö, Ilmavoimien Esikunta 2001
- Apulaisosastopäällikkö, PE Op-os, 2004
- Lennoston komentaja, Lapin Lsto 2005
- Valmiuspäällikkö, PE 1.12.2005
- Ilmavoimien komentaja 1.7.2008
- Puolustusvoimien sotatalouspäällikkö 1.3.2012
- Puolustusvoimain komentaja 1.8.2014

Työntekijän osaamisen varmistaminen kuuluu työnantajalle

Teksti ja kuva: Ari Pakarinen

Yliluutnantti Mikko Kankainen (vas) siirtää kahden vuosikymmenen aikana hankittua "tankkitietoutta" aliupseerikurssin kouluttajana.

Puolustusvoimauudistus heittelee ihmisiä uusiin tai muuttuneisiin tehtäviin ja uusiin varuskuntiin. Päälystölaiton puheenjohtaja **Sakari Vuorenmaa** on huolissaan siitä, kuinka työnantaja aikoo varmistaa liiton jäsenten osaamisen tulevana vuosina. Työnantajan vastuulla on pitää henkilöstö taidollisesti sellaisella tasolla, että palvelus- ja koulutustehtävät voidaan hoitaa laadukkaasti.

Vuorenmaa ei voi hyväksyä sellaista menettelyä, että esimerkiksi opistoupseerikoulutusjärjestelmään alun perin suunniteltu täydennyskoulutus jäisi toteutumatta.

- Ei voi olla millään tavalla työnantajan intressissä jättää nuorempi opistoupseeristö tyhjäkäynnille osaamisen kehittämisen suhteen, kun palvelusta on vielä jäljellä parikymmentä vuotta.

Viimeiset jatkokurssit ovat päättyneet ja koulunpenkiltä saatu oppi kannattaa työssä vielä hetken aikaa. Jatkokursseilta opittua tietoa hienosäädetään palvelustehtävissä kentällä ja huippukunto osaajana on pian ajankohtainen nuorimillakin opistoupseereilla.

Samaan aikaan on esitetty vaatimus siitä, että ammattitaitoa on ryhdyttävä nopeasti siirtämään uusille henkilöstöryhmille, jotka tulevat korvaamaan opistoupseereita tulevaisuudessa. Vaatimus on ihan oikein, mutta tasapuolisuuden nimessä on vaadittava

myös tietotaidon siirtäjien ammattitaidon jatkuvaa ylläpitoa ja kehittämistä.

Vaakakupissa on myös palvelusmotivaatio, jos osaamisen kautta vaativimpiin tehtäviin hakeutuminen ja siirtyminen estetään. Näin varsinkin niissä tilanteissa, kun katsotaan, että olemassa oleva koulutus on puutteellinen eikä täydennyskoulutusta ole tarjolla. Kokemus on osoittanut, että juhlapuheissa arvostettu työssä hankittu kokemus ja osaaminen eivät sitten kuitenkaan korvaa mahdollisesti puuttuvaa koulutusta.

Vastuu tuloksista ja osaamisen siirtämisestä

Henkilöstön pitää olla osaavaa, jotta asevelvollisten koulutuksessa säilyy palvelusturvallisuus ja jotta työpanos suhteessa koulutustulokseen on hyvä. Tämän hyöty-suhteen ehdoton takuu on jatkuva koulutus yhdistettynä rautaiseen ammattitaitoon ja kokemukseen. Tästä hyötysuhteesta kaikki ovat vastuullisia muun muassa veronmaksajille.

Edellä mainittuun osaamisen siirtämiseen muille henkilöstöryhmille liittyy myös iso vastuu. Mentoroitavalla on ehdoton oikeus saada vanhemmalta ja osaavalta mentorijalta osaava ja ajantasaista oppia. Työnohjauksessa ja työssä oppimisessa puolustusvoimien tulisi olla valtakunnan ykkönen.

Suomi haastetaan mukaan
Kansalliseen etätyöpäivään
18.9.2014

Palvelupäällikkö **Tiina Tapanainen** vakuutusyhtiö LähiTapiolasta on valittu Vuoden etätyöjohtajaksi. Tapanainen on uudistanut etätyötä viemällä sitä ennakkoluulottomasti eteenpäin perinteisessä asiakaspalvelutyössä, joka edelleen mielletään tiettyyn aikaan konttorilla tehtäväksi. Hänen tiimissään esimiehen ja alaisten välillä vallitsee molemminpuolinen luottamus ja sekä työtehtäviin liittyvä että epämuodollisempi vuorovaikutus toimii erinomaisesti. Vuoden etätyöjohtajan valitsi Työterveyslaitoksen, Johtamisen kehittämisverkoston, Akavan, Microsoftin ja DNA:n edustajista koostuva raati. Vuoden etätyöjohtaja valittiin tänä vuonna ensimmäistä kertaa.

Vuoden etätyöjohtajan Tiina Tapanaisen tiimissä, LähiTapiolan Korvausyksikössä, etätyönä hoidettaviin työtehtäviin kuuluu vahinkoasioiden korvauskäsittely sekä kirjallinen ja puhelimitse tehtävä asiakaspalvelu. Etätyötä tekevät korvausneuvojat työskentelevät noin puolet kuukaudesta kotona ja puolet toimistolla. Vuoden etätyöjohtajan onnistuneen etäjohtamisen resepti koostuu ennen kaikkea luottamuksesta ja vuorovaikutuksesta:

- Kaikki lähtee luottamuksesta, siitä että työntekijöille annetaan ja he itse ottavat vastuuta. Luottamus syntyy kuin itsestään,

Etätyö tuo tehokkuutta

Lähde: Työterveyslaitos

kun on hyvä työyhteisö, selkeät pelisäännöt ja tavoitteet. Onnistuneessa etätyössä avainasemassa on myös työntekijän ja esimiehen toimiva vuorovaikutus – mistä tahansa on voitava puhua. Tämä kaikki lisää työniloa ja hyvinvointia, mikä puolestaan parantaa työn sujuvuutta ja tehokkuutta. Sekä työnantaja että työntekijä hyötävät, Vuoden etätyöjohtaja Tiina Tapanainen toteaa.

- Etätyö on selvästi lisännyt työniloa tiimissämme sekä tuonut erinomaisia tuloksia työssä jaksamiseen. Sairauspoissaolot ovat muun muassa vähentyneet merkittävästi.

Sosiaali- ja terveysministeri **Laura Rätty** julkisti Vuoden etätyöjohtajan 10.9. pidetyn Johtamisen kehittämisverkoston ”Millaisella johtamisosaamisella menestymme 2020-luvulla” -seminaarin yhteydessä.

Etäesimiehiltä kaivataan luottamusta, vuorovaikutusta ja kunnollisia etätyövälineitä.

Työterveyslaitos ja Microsoft kysivät suomalaisilta kesän aikana ehdokkaita Vuoden 2014 etätyöjohtajaksi. Etätyöjohtajan valinnalla haluttiin nostaa esiin etätyön ja hajautetuissa organisaatioissa työskentelemisen luomaa tarvetta uudenlaiseen johtajuuteen. Määräaikaan mennessä saatiin yli 50 hyvää ehdotusta eri puolilta Suomea, sekä yksityiseltä että julkiselta sektorilta. Kandidaatteja ehdottaneita pyydettiin myös valitsemaan hyvän etätyöjohtajan tärkeimpiä ominaisuuksia. Ylivertaisesti tärkeimpänä pidettiin sitä, että esimies luottaa etänä työskenteleviin työntekijöihin (96 %). Myös työyhteisön vuorovaikutukseen kannustamista, toimivaa yhteydenpitoa etätyöntekijöihin ja kunnollisia etätyövälineitä pidettiin tärkeinä.

Työterveyslaitos

Työterveyslaitos on työhyvinvoinnin tutkija, kehittäjä ja asiantuntija, joka edistää työn terveellisuutta ja turvallisuutta sekä työntekijöiden hyvinvointia. Työterveyslaitos tarjoaa tutkitun tietoon pohjautuvia luotettavia ja riippumattomia asiantuntijapalveluja. Toimipisteitä on kuudella paikkakunnalla, päätoimipiste on Helsingissä. Työntekijöitä on noin 730. Laitos on itsenäinen, sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonalalla toimiva julkisoikeudellinen yhteisö.

Vaarantava virhe

Teksti: Ari Pakarinen Kuva: Samuli Vahteristo

Päälystöliiton puheenjohtaja nosti esille varsin ajankohtaisen ongelman opistoupseerien täydennyskoulutuksen osalta. Aika rientää, eikä suunnittelijoiden piirustuspöydältä tahdo kristallisoitua selkeitä suunnitelmia kentän tietoon. Miten mennään kohti 2030-lukua?

Uusi puolustusvoimain komentaja, kenraali **Jarmo Lindberg** esitti Päälystölehden haastattelussa varsin järkeenkäyvän mallin ja lähestymistavan opistoupseerien täydennyskoulutukseen. Viisasta ajattelua, jonka koulutuksen suunnittelusta vastaavat virkamiehet toivottavasti saavat eloon ja lentoon.

”Kokonaisen ammattikunnan jättäminen ilman jatkuvaa itsensä kehittämisen mahdollisuutta vielä kymmeniksi vuosiksi ei ole viisasta.

Ammattikuntamme kova osaaminen ja kentältä hankittu kokemus nousevat aika ajoin juhlapuheissa arvoonsa. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että palvelustehtävien kautta hankittu rautainen ammattitaito ja kokemus eivät kuitenkaan aina tuota vaadittua pätevyyttä jonkin tutkinnon puuttumisen vuoksi. Luentosalissa hankittu viisaus ajaa valintatilanteessa ohi kokemuksen.

Valitettavaa on se, että näin syntyy tilanne, jossa opistoupseerilla on aina näytön paikka. On todistettava jatkuvasti, että kylä minä pärjäisin tai pärjään juuri tässä vaativassa tehtävässä varmasti. Tällä tavalla palvelustehtävien hoitamisesta tulee henkisesti erittäin raskasta, eikä se voi olla vaikuttamatta mielialaan.

Teoreettisen osaamisen vajeeseen täydennyskoulutus on ainoa mahdollisuus. Ja vaikka koulutus olisi teoreettistakin, niin saatu koulutus taipuu aina kokeneen osaajan käsissä myös edelleen paremmaksi osaamiseksi käytännössä.

Kokonaisen ammattikunnan jättäminen ilman jatkuvaa itsensä kehittämisen mahdollisuutta vielä kymmeniksi vuosiksi ei ole viisasta. Jatkuvan hiljaisen tiedon ja osaamisen siirtämisen vaatimus muille ammatiryhmille ei voi toteutua, jos palvelusmotivaatio on tapettu. Itsensä kehittämisen mahdollisuuden riistäminen yksilöltä on vaarantava virhe. Koulutus on avainasemassa, jotta kehittäväällä otteella myös muutos on mahdollisuus.

Veronmaksajat ja päättäjät vaativat tehokkuutta kaikessa. Heidän tuntosarvinaan puolustusvoimissa ja myös rajavartiolaitoksessa ovat asevelvolliset, jotka saavat tehokkuuden hedelmät kouluttajiensa kautta. Varsinkaan varusmiehiä ei voi huijata - osaamattomuus paljastuu välittömästi. Tehokkuutta ei aikaansaada sillä, että henkilöstö ei ole koko ajan tehtäviensä tasalla ja mukana ajan virrassa. Joutomiehiin meillä ei ole varaa.

Palkkausta koskevassa ohjeessa virhe

Pääesikunnan henkilöstöosastolta on julkaistu ohje AJ21442, jolla ohjeistetaan palkkauksen määräytymistä Puolustusvoimauudistuksessa ja henkilökohtaisen työsuorituksen arviointia hallintoyksiköissä. Ohjeen neljännessä esimerkiksi on virhe. Siinä kerrotaan tilanteesta, jolloin ”Henkilö saa tehtävään määräyksen Hämeen rykmentistä 1.10.2014 lukien uuteen hallintoyksikköön. Henkilön kanssa voidaan käydä suoritusarviointi vanhasta tehtävästä syyskuun loppuun mennessä. Koska hänen aiempi hallintoyksikkönsä lakautetaan vuoden vaihteessa, vahvistetaan suoritusarviointi Hämeen rykmentissä joulukuun 2014 aikana. Tällöin suoritusarvioinnin mahdollinen vaikutus henkilökohtaiseen palkanosaan alkaa 1.1.2015 lukien”. Olemme jo keskustelleet tästä asiasta henkilöstöosaston kanssa. Esimerkissä ei ole kyse tavanomaisesta työsuorituksen arvioinnista. Näitä tilanteita vasten sopimusmääräyksissä on sovittu, että mikäli henkilökohtainen työsuoritus on arvioitu ja vahvistettu muutoin kuin vuosittaisen suoritusarvioinnin yhteydessä, henkilökohtainen palkanosa maksetaan vahvistuksen jälkeen arviointia seuraavan kalenterikuukauden tai muun palkanmaksukauden alusta lukien. Tämä tarkoittaa, että esimerkitilanteessa suoritusarvioinnin mahdollinen vaikutus, joko nousevana tai laskevana, henkilökohtaiseen palkanosaan alkaa vahvistamisen jälkeen eli 1. 10. 2014. Tosiasiassa esimerkin kaltainen menettely ei olisi edes mahdollista tai vähintäänkin poikkeaisi viraston nykykäytännöstä, jos Hämeen rykmentin komentaja vahvistaa joukosta jo paria kuukautta aikaisemmin hallinnollisesti poissiirtyneen virkamiehen suoritusarvioinnin.

Kriisinhallintahenkilöstölle tarjolla psyykkistä tukea ja hoitoa

Teksti: Marko Jalkanen Kuva: Petteri Leino

Puolustusvoimat ja Valtiokonttori uudistivat kriisinhallintahenkilöstön ryhmähenkivakuutusta. Uudistuksella pyritään parantamaan erityisesti kriisinhallintahenkilöstön mahdollisuuksia saada psyykkistä tukea ja hoitoa. Kustannukset korvataan enintään yhden vuoden ajalta palveluksen päättymisestä. Tuen tai hoidon tarpeella tulee olla todennäköinen syy-yhteys palvelustapahtumiin. Hoidon tarpeen jatkuessa yli vuoden, voidaan hoito korvata sotilastapaturmalain perusteella. Tukea tai hoitoa tarvitseva voi hakeutua hoitoon HYKS:n psykiatrian konsultaatiopoliklinikalle. Hoitoon hakeutuva ei tarvitse lääkärin lähetettä, Valtiokonttorin maksusitoumusta eikä myöskään erillistä lupaa Puolustusvoimista: hoitopaikka laskuttaa suoraan Valtiokonttoria. Korvausten piiriin kuuluvat psyykkisen tuen ja hoidon kustannusten lisäksi kohtuulliset matkakustannukset.

Tällä hetkellä kriisinhallintatehtävissä palvelevien tapaturmat ja palvelussairaudet korvataan sotilastapaturmalain perusteella. Tämä laki ei kuitenkaan riittävässä määrin huomioi tapaturmien korvausharkinnassa niitä kriisinhallintaoperaatioiden erityisolosuhteita, missä tänä päivänä suomalaiset kriisinhallintasotilaat palvelevat. Kriisinhallinta-alueilla palvelus muistuttaakin usein toimintaa sotatoimialueella. Parhaillaan on valmisteilla kriisinhallintahenkilöstölle oma tapaturmalaki, jossa ulkoistetaan sotilastapaturmalaista kriisinhallinta-asiat. Lakiuudistuksella pyritään yhtenäistämään sotilaallisessa kriisinhallinnassa ja siviilikriisinhallinnassa toimivien henkilöiden tapaturmaturva. Uuden lain on tarkoitus tulla voimaan v. 2016, ja siinä pyritään ottamaan huomioon keinot, joilla jatkossa turvataan kriisinhallintahenkilöstön psyykkisen- ja psykososiaalinen kuntoutus.

Sotilaseläkkeen laskentatapaan tulee muutoksia

Teksti: Juha Susi Kuva: Samuli Vahteristo

Sotilaseläkkeen laskentatapa muuttui kesällä. Eduskunta hyväksyi hallituksen esityksen (HE80/2014) eduskunnalle laiksi valtion eläkelain muuttamisesta. Koko valtion eläkelakia ei uudistettu, vaan pykälät 96 - 99. Uutta laskentatapaa käytetään 1.2.2016 tai sen jälkeen alkaviin eläkkeisiin.

Päälystölaitto kouluttaa syksyn ja ensi vuoden aikana edunvalvojiaan laskentatavan perusteisiin, joten apua ja neuvoa tulet saamaan jatkossakin. Ensimmäisten toimistolla tehtyjen esimerkiksi laskentojen perusteella syytä huoleen ei ole, sillä uusi laskentatapa on osoittanut toimivuutensa.

Eläkkeen laskentatavan muutoksen taustalla ei ole mitään suurta dramatiikkaa, vaan tarkoituksena on helpottaa määrittämistä sekä pienentää sotilaseläkkeen määrittämisestä aiheutuvia kustannuksia. Nykyisellä tavalla sotilaseläkkeitä määritettäessä laskenta on ollut poikkeava muihin eläkkeisiin nähden ja siten kustannuksia aiheuttava. Uudessa laskentatavassa sotilaseläke voidaan määrittää samoilla tietokoneohjelmilla kuin muissakin eläkkeissä. Uudistuksen myötä sotilaat saavat myös työeläkeotteen, aivan kuten muutkin palkansaajat. Laskentatapamuutoksella ei ole tarkoitus muuttaa muita sotilaseläkkeen ehtoja. Esimerkiksi vanhat siirtymäsäännökset ovat jatkossakin voimassa. Samoin palvelus kriisinhallintatehtävissä on edelleen sotilaseläkeaikaa. Eläkkeiden tasoon ei myöskään tule muutoksia.

Elinaikakerroin leikkaa eläkettä jatkossakin

Uudessa laskentatavassa eläke muodostuu eri osioista (A+B+C+D), samoin käyttöön tulee muutama uusi käsite. Yksi näistä uusista käsitteistä on vapaakirjaus, joka määritetään jokaiselle sotilaille, jotka olivat palveluksessa ennen 1.1.2014.

Vapaakirjaushetki on liukuva eli se määräytyy kunkin henkilön kohdalla eläketapahetken vuodelle perusteella. Vapaakirjausajalta henkilölle määritetään kertynyt karttuma (23 v ja vapaakirjaushetken välinen aika). Kertynyt karttuma kerrotaan loppupalkalla ja näin saadaan vapaakirjausajalta kertynyt eläke (A).

Pääluottamusmies Juha Susi arvioi, että äkkiseltään uusi laskentatapa vaikuttaa monimutkaiselta, mutta käytännössä se ei ole sitä.

Vapaakirjaus

Eläkkeen alkamisvuosi	Loppupalkka vuodet	Vapaakirjaus pvm
2016	2006 - 2015	31.12.2005
2017	2007 - 2016	31.12.2006
2018	2008 - 2017	31.12.2007
2019	2009 - 2018	31.12.2008
2020	2010 - 2019	31.12.2009
2021	2011 - 2020	31.12.2010
2022	2012 - 2021	31.12.2011
2023	2013 - 2022	31.12.2012
2024	2014 - 2023	31.12.2013
2025	2015 - 2024	31.12.2013
2026	2016 - 2025	31.12.2013

Loppupalkka (B) määritetään kuten nykyisin eli kyseessä on kymmenen viimeisen kokonaisen palvelusvuoden aikana kertynyt palkkasumma. Saatu palkkakertoimilla korjattu summa jaetaan 10:llä ja se edelleen 12:lla, jolloin saadaan loppupalkka (= kuukausikohtainen). Saatu loppupalkka kerrotaan karttumalla (2 %) kutakin kymmentä vuotta kohden ja näin saadaan viimeisen kymmenen vuoden ajalta karttunut eläke.

Nuoremmilla henkilöillä eläkkeen määrittämiseen tulee mukaan uramallikerroin, jota tarvitaan vapaakirjaushetken ja viimeisen kymmenen palvelusvuoden välisen ajan eläkkeen (C) määrittämiseen. Kyseinen osuus tulee käyttöön vasta 31.12.2024 jälkeen alkavissa eläkkeissä.

Viimeinen osuus eläkkeeseen määräytyy viimeisen palvelusvuoden ajalta (D), mikäli eläketapahtuma ei ajoitu vuoden vaihteeseen. Viimeisen vajaan vuoden eläke määräytyy myös kertyneen loppupalkan avulla. Loppupalkka kerrotaan palveluskuukausien määrällä, joka jaetaan 12:lla. Esimerkiksi vappuna eläkkeelle aikovan eläke määräytyisi $(\text{loppupalkka} \cdot 4) / 12 \cdot 2 \%$.

Kunakin kautena kertyneet eläkkeen osuudet lasketaan yhteen ja kerrotaan elinaikakertoimella. Sen leikkaava vaikutus huomioidaan jatkossakin.

Työterveyshuollon periaatteet uudistuvat

Alkukesän aikana henkilöjärjestöille esiteltiin uuden työterveyshuollonormin periaatteet ja suunnitellut muutokset. Jatkossa pyritään yhteen alueelliseen palveluntuottajaan. Palvelu saadaan joko SOTLK:n tuottamana tai ostopalveluna. Alueellinen toiminta takaa henkilöstölle yhdenvertaiset palvelut. Tarkoituksena on tuottaa palvelua asiakkaan lähellä, eikä matkustuttaa kehtään sairaana toiselle paikkakunnalle.

Muutoksia on suunniteltu tehtävän muun muassa pakollisten terveystarkastusten määrään. Nykyisellään ikäryhmiin perustuviin terveystarkastuksiin osallistuvat innokkaasti muutenkin omasta terveydestään huolehtivat. Vastaavasti ne, joiden tulisi siellä käydä, eivät käytä palvelua. Tarkoituksena olisi kehittää järjestelmää ennakkoivampaan suuntaan. Tämä onnistuu ennakkokartoituksella, jossa tietoa saadaan esimerkiksi sairauslomista, kuntotesteistä sekä mahdollisista sähköisistä terveyskyselyistä.

Opistoupseerien täydennyskoulutustarvetta korostettiin HESTRA-seminaarissa

Elokuussa hallintoyksiköiden ja henkilöstöjärjestöjen edustajat kokoontuivat viimeiseen yhteiseen seminaariin henkilöstöstrategian laatimiseksi. Työ on edennyt hyvin, ja seminaariin osallistuneille esiteltiin kesän aikana jalostunut työ.

Yksi Päällystöliiton keskeisimmistä tavoitteista strategiatyössä on saada opistoupseerien täydennyskoulutusta tukevat kirjaukset mukaan. Valitettavasti nyt esitelty versio sisälsi varsin vaatimattomat kirjaukset ammattikuntamme osalta. Tämä

korostuu varsinkin, kun tarkastellaan asia-kirjaan kirjattua periaatetta: *kehittämisen painopiste on henkilöstön täydennyskoulutuksessa*. Emme edellytä uusien kurssien järjestämistä, vaan nykyisen koulutustarjonnan hyödyntämistä myös opistoupseerien kehittämisessä. Näitä ovat esimerkiksi toimialakohtaiset opinnot. Samoin siviiliopilaistosten tarjoamaa koulutusta voitaisiin hyödyntää valikoiden. Koulutustarvehan lähtee organisaation tarpeista, ei yksilön.

Unihäiriö voi altistaa vuosia kestäväälle selkäkivulle

Lähde: Työterveyslaitos

Uniongelmat moninkertaistavat hermopereisen selkävun riskin raskasta vuorotyötä tekevillä. Tiedot käyvät ilmi Työterveyslaitoksen seurantatutkimuksesta, jossa suomalaisia palomiehiä seurattiin 13 vuoden ajan. Tutkimus julkaistiin kansainvälisessä International Archives of Occupational and Environmental Health -julkaisussa.

- Unihäiriöiden yhteys iskiaskipuun on yllättävän voimakas, vaikka moni muu tekijä otettiin huomioon. Palomiesten hyvä lihasvoima ja kestävyyskunto, joita testataan säännöllisesti, eivät näytä suojaavan ki-vuulta, kertoo tutkimuksen johtaja, dosentti **Sirpa Lusa** Työterveyslaitoksesta.

- Toi-ssä selviytymistä tulisi tukea työuran alusta lähtien monin eri tavoin, muun muassa lisäämällä parempaan kehonhallintaan tähtääviä liikuntaharjoitteita ja kiinnittämälä huomiota ergonomisiin työskentelytapoihin, tähdentää Lusa.

Iskiastyyppisen selkävun kroonistumisen riski oli lähes 2,5-kertainen niillä tutkittavilla, joilla oli seurannan alussa uniongelmia kuin niillä, jotka nukkuivat hyvin. Riski säilyi korkeana, vaikka huomioitiin palomiehen

ikä, ammatin fyysiset ja henkiset kuormitustekijät, muiden kehonosien kivut, tapaturmat ja tupakointi.

Lähes joka toisella tutkittavalla esiintyi iskiaskipuja jossain vaiheessa 13 vuoden seuranta-aikaa. Ikä lisäsi kivun yleisyyttä: iskiaskipua koki tutkimuksen lopussa lähes kaksinkertainen määrä palomiehiä alkutilanteeseen verrattuna.

Pelastusosalta jäädäänkin työkyvyttömyyseläkkeelle nykyisin noin 53-vuotiaana. Yleisimmät syyt ovat juuri tuki- ja liikuntaelinten sairaudet, kuten selkäsairaudet (44 %).

Kyselytutkimus toistettiin vuosina 1996, 1999 ja 2009. Artikkelin aineistona ovat ne 360 palomiestä, jotka vastasivat kaikkinavuosina kyselyyn. Vastanneet olivat seurannan alussa keskimäärin 36-vuotiaita ja toimivat operatiivisissa tehtävissä.

Päällystölehden toimituksen lisäys:

Olisi mielenkiintoista tietää, kuinka yleisiä ammatissotilaiden selkäkivut ovat? Tunnistatko unihäiriön ja selkäkipujen yhteyden? Odotamme jäseniltä kommentteja, palauteos. samuli.vahteristo@pp1.inet.fi

Neuvotteluissa mahdollisuus edetä kohti sopimusta

Teksti: Jukka Mäkinen Kuva: Juha Susi

Sopimustoiminnan seurantaryhmä jatkoi työskentelyään elokuussa, jolloin tunnusteltiin puolin ja toisin neuvottelujen jatkamisen edellytyksiä keväällä kariutuneen sopimuspaketin sisällöstä. Myös tukipalvelumuutokseen liittyvät tehtävien vaativuudenarvioinnit nousivat keskusteluissa vahvasti esille.

Toukokuussa pitkään valmisteltu sopimuspaketti Rajavartiolaitoksen virkamiesten työajoista sekä muutto- ja siirtokustannusten korvaamisesta tehtyjen tarkentavien virkaehtosopimusten muuttamisesta kaa-tui käytännössä siihen, etteivät kaikki henkilöstöjärjestöt voineet hyväksyä työnantajan vaatimusta 2 x 3-viikkoisjakson yhden jakson enimmäistuntimäärän nostamisesta 132 tuntiin 45 minuuttiin. Tämän osalta seurantaryhmässä tuli uusi ”päänavaus” eli tuntimäärän nosto voisi olla hyväksyttävissä, mikäli työpäivän minimituntimäärän nosto esim. rajatarkastusasemilla olisi mahdollista. Tämän osalta työnantaja selvittelee asiaa tarkemmin operatiivisista hallintoyksiköistä ennen seuraava kokousta. Uutena työaikasopimukseen liittyvänä muutoksena työnantaja toi pöytään 24 §:n poistamisen, joka käytännössä tarkoittaisi sitä,

että työaika korvauksiin oikeuttavissa tunteissa ei enää sovellettaisi pyöristyssääntöä. Nykyisen sopimuksen mukaisesti alle puoli tuntia pyöristetään alaspäin, jolloin siitä ei makseta mitään ja puoli tuntia - 59 minuuttia pyöristetään ylöspäin, jolloin siitä maksetaan täyden tunnin mukaisesti. Ko. pykälän poistaminen tarkoittaisi sitä, että mentäisiin valtion virka- ja työehtosopimuksen työajoista 27 §:n mukaisesti, jolloin korvaukset maksettaisiin jokaiselta minuuttilta. Em. sopimuksessa tämä muutos astuu voimaan 1.1.2015 alkaen taikka sitä lähinnä seuraavan viikon tai työjakson alusta. Keskusteluissa tuli hyvin selväksi, ettei tällainen yksittäinen muutos ole varsinkaan JUKO:n näkökulmasta mahdollinen, mutta esim. joustavien työaikamuotojen niputtaminen samaan yhteyteen muuttaa tilanteen aivan toisenlaiseksi ja mahdollistaa neuvot-

Luottamusmies Pekka Nenonen kuuntelee huojentunein mielin eversti Olli Lampisen näkemyksiä opistoupseerien tehtäväkentästä Pohjois-Karjalan rajavartiostossa.

telujen jatkamisen myös tästä asiasta. Näillä näkyminen neuvotteluja tullaan jatkaamaan syyskuussa keväällä käsitellyssä olleen paketin pohjalta, ja uutena asiana otetaan mukaan työaikasopimuksen 24 §:n poistaminen.

Tukipalveluarvioinnit puhuttavat

Tukipalvelumuutos astui voimaan kuluvan vuoden alusta, ja sen mukaisesti lähes kaikki tukipalvelutehtävät siirrettiin Rajavartiolaitoksen esikunnan (RVLE) hoidettavaksi. Tähän liittyen uudet tehtävät sekä hallintoyksiköihin jääneet muuttuneet tukipalvelutehtävät arvioitiin palkkalautakunnassa, ja näiden arviointien pohjalta työnantaja järjesti helmikuussa 2013 halukkuuskyselyn, jonka liitteenä oli tehtäväluettelo haettavista tehtävistä (vaati-luokkineen). Työnantaja on määrännyt RVLE:n henkilöstön tehtäviinsä asiakirjalla id9568785/102/RVLD-no/2013/1434/23.5.2013 (Päätös virkamiesten siirroista ja tehtävään määrittämisestä: Keskitettävien hallinto- ja tukipalveluiden toimeenpano).

Työnantaja on tuonut vuoden 2014 kevään aikana lähes kaikki tukipalvelutehtävät uudelleen arviointiin palkkalautakuntaan. Työnantajan *Kompassissa* julkaiseman tiedotteen mukaisesti: "Arvioitavia tehtäviä oli 135 kpl, joista palkkalautakunnan tarkastamien arviointien johdosta tehtävien vaatavuudet säilyivät samalla tasolla 62 virkamiehen kohdalla, 30 virkamiehellä vaatavuusluokka nousi ja 43 virkamiehellä laski. Nämä tehtävien vaatvuusarviointit saatiin hallintoyksiköihin vahvistettavaksi palkkalautakunnan pöytäkirjalla 24.6.2014. Arvioinnit astuvat voimaan takautuvasti, pääosin 1.1.2014 lukien. Tehtävien vaatvuusarvioinnin myötä mahdollisesti muuttunut palkkaus pyritään korjaamaan viimeistään syyskuun palkanmaksun yhteydessä. Ne virkamiehet, joilla tehtävän vaatvuusluokka tämän arvioinnin myötä laskee, ovat palkkatakuun piirissä, mikäli ovat toimineet korkeamman vaatvuusluokan tehtävässä ennen muutosta yli vuoden. Palkkatakuulle joutuvien virkamiesten tehtävän vaatvuusluokka pysyy samana vuoden verran ja alenee sen jälkeen yhdellä vaatvuusluokalla (esimerkiksi 19,5 -> 19,0). Työnantajan tulee selvittää, suostuvatko ao. virkamiehet aiemmin toteutettuun tehtäväkuvan muutokseen, jonka seurauksena vaatvuusluok-

ka alenee. Jos virkamies ei suostu, tulee selvittää mahdollisuudet järjestää tehtävät siten, että tehtävän vaatvuusluokka säilyy ennallaan. Hallintoyksiköt toteuttavat nämä toimenpiteet ja ilmoittavat niiden aiheuttamista jatkotoimenpiteistä RVLE:n henkilöstöosastolle."

Selvitykset on tehty lähes kaikissa hallintoyksiköissä (RVLE on pahiten kesken) sekä ainakin yhdessä tapauksessa on käynnistetty ja toteutettu takaisinperintä 1.1.2014 lukien. Jos työnantaja ilmoittaa käynnistävänsä jonkun virkamiehen osalta takaisinperinnän ja virkamies päättää hakea Valtiokonttorilta maksuvapautusta, siitä tulee ilmoittaa työnantajalle välittömästi. Tällöin työnantajan tulee keskeyttää takaisinperintä, kunnes Valtiokonttori on tehnyt asiassa päätöksen. Lisäksi takaisinperinnän aikataulusta ja perittävästä euromäärästä/

kuukausi on sovittava virkamiehen kanssa. Maksuvapautusasiasta lisäinfoa sekä hake-muslomake löytyy Valtiokonttorin sivuilta (http://www.valtiokonttori.fi/fi-FI/Kansalaisille_ja_yhteisöille/Maksuvapautusasiat). Seurantaryhmän keskusteluissa tuli ilmi väite, jonka mukaisesti kaikista asioista olisi palkkalautakunnassa voinut yksimielisyys. Henkilöstöjärjestöt eivät ole olleet työnantajan kanssa yhtä mieltä siitä, että takaisinperinnät tulisi käynnistää ja lisäksi useiden tehtävien (45 kpl) vaatvuusarviointi on jätetty erimieliseksi, koska ne ovat järjestöjen mielestä arvioitu työnantajan toimesta liian alhaiselle tasolle. Selvitysten valmistuttua ja lopputuloksien selvitettävä Päällystöliitto harkitsee jokaisen tapauksen osalta jatkotoimenpiteet erikseen yhteistyöminnassa ko. virkamiesten kanssa

Tavoitteena toimialajohtajien tehtävät

Teksti ja kuva: Juha Susi

Päällystöliiton edustajien yksi syksyn vierailukohteista oli Pohjois-Karjalan rajavartiosto. Komentaja, eversti **Olli Lampinen** avasi Rajavartiolaitoksen sopeuttamisohjelman vaikutuksia Pohjois-Karjalan rajavartioston toimintaan. Toimintaa kehitetään esimerkiksi koulutuksen ja osaamisen oikealla kohdentamisella. Samoin johtajaosaaminen on tarkastelun alla sekä kehittyvän tekniikan aiheuttamat muutokset toimintatapoihin.

- Opistoupseeristo tulee toimimaan asemapäällystön tehtävissä jatkossakin. Tämä

kattaa päällikkö- ja varapäällikkötehtävät, Lampinen avasi osaamisen kohdentumista käytännössä.

- Toivottavasti myös esikunnan toimialajohtajien tehtäviin valitaan jatkossa opistoupseereita, luottamusmies **Pekka Nenonen** esitti kantanaan.

Puheenjohtaja Sakari Vuorenmaa kiittelee eversti Olli Lampisen johdolla Pohjois-Karjalan rajavartiostossa tehtyä hyvää yhteistyötä ja opistoupseerien ammattitaidon hyödyntämistä.

Yhdistykset, ilmoittautukaa edustaja- kokoukseen

Teksti: Arto Penttinen Kuva: Samuli Vahteristo

Päällystöliitto ry:n edustajakokous pidetään Helsingissä 10. - 11.11. Varsinainen kokouspäivä on tiistai 11.11. ja kokouspaikka Congress Paasitorni Hakaniemessä. Maanantai-ilta 10.11. pidetään Säätytalossa liiton 85-vuotisen taipaleen kunniaksi cocktail-tilaisuus klo 17.59 alkaen. 85-vuotistilaisuuden, majoitusjärjestelyiden ja itse kokousjärjestelyiden takia ilmoittautumiset tulee tehdä 27.10. mennessä, mielellään myös vapaa-ilmoitukset. Ilmoittautumiset tehdään liiton www-sivujen jäsenosiossa kohdassa koulu-

Ehdota Vuoden Väkkyä

Toimihenkilöjärjestöjen sivistysliitto TJS jakaa joka vuosi Vuoden Väkky -palkinnon sellaisesta ammattiyhdistyksen toiminnasta tai ideasta, mikä on edesauttanut yhdistyksen kehittämistä, vaikuttavuutta tai jäsenpalvelua. Palkinnon arvoinen voi esimerkiksi olla jäsentapahtuma ja -koulutus, joka on kehittänyt jäsenistön osaamista, aktivoinut toimintaan tai auttanut virkistytymään, verkostoitumaan, saamaan vertaistukea tai luomaan yhteishenkeä. Toiminta voi olla myös yhdistyksen luottamustoimien ja aktiivien motivoimista ja jaksamisen kehittämistä tai perusjäsenien työssä jaksamiseen ja työpaikan epäkohtien korjaamiseen vaikuttamista. Ehdotuk-

set Vuoden Väkkyksi tulee tehdä 30.9. mennessä. Lisätietoja löydät liiton jäsensivujen ajankohtaisosiosista.

Jäsenpalvelua

Liiton lomakohteiden 1.1. - 30.4.2015 käyttövuorojen hakuaika päättyi 15.9. Vuorot jaetaan ja tarvittaessa arvotaan lehden ilmestymisen aikana. Kaikille hakijoille ilmoitetaan jaon tuloksista. Ilmoituksen jälkeen lomatoiminnan sivuille laitetaan näkyville kaikki jäljelle jääneet vapaat vuorot vapaasti varattavaksi.

Liiton palveluksessa oleville jäsenille tarjottu oikeus- ja vastuuvakuutuksen toimittaja vaihtuu vuoden vaihteessa. Uskon palvelutason paranevan entisestään uuden toimijan myötä. Vuoden 2015 budjetin hyväksymisen yhteydessä edustajakokous päättää samalla uuden jäsenrekisteriohjelman hankkimisesta.

Uudessa rekisterisovelluksessa tarjottu yhdistyksille mahdollisuus tarkastella omia jäseniään ja heidän tietojään. Näin ollen melko raskas järjestely, jossa toimisto lähettää yhdistyksille jäsenlistoja tarkastettavaksi, jää pois. Lisäksi uuden rekisterin avulla voidaan lähettää eri kohderyhmille tekstiviestejä tärkeiden asioiden nopeasti perille saamiseksi. Tämä tietenkin edellyttää, että jäsenrekisterissä on henkilöiden matkapuhelinnumerot tallennettuina. Käy-

kää siis jäsensivujen jäsenpalveluosiossa olevassa web-lyytissä päivittämässä omia tietojanne. Liiton uusien www-sivujen värimaailmaa on päivitetty luettavuuden lisäämiseksi.

Kaskunurkka

Syksyllä hirvestyksen alettua kaverukset olivat metsällä ja toinen kaatui maahan, eikä näyttänyt hengittävän ja silmät olivat "nurin päin". Hätäntyneenä toinen metsästäjä soitti paikalliseen HÄKE:een, josta viehättävä-ääninen nainen vastasi ja jolle metsästäjä selittämään: "Kaverini on kuollut, mitä teen"? Nainen vastasi: "Älä hermoile turhaan, minä opastan, varmista ensin, onko kaverisi todella kuollut". Langoille tuli hetken hiljaisuus ja sitten kuului laukuus. Metsästäjä tarttui puhelimeen ja kysyi. "Mitä teen seuraavaksi?"

Turvallista metsästyksen odotusta!

LAKIASIAINNEUVONTA

Asianajotoimisto Lindell
(02) 251 1004, (09) 586 2867
aatsto@lindell.inet.fi
Ota yhteys liiton toimistoon ennen oikeusavun pyytämistä.

Palautetta ja osaamisen kehittämistä

Teksti: Ari Pakarinen Kuva: Samuli Vahteristo

Mikään ei kehity ilman palautetta, ei edes Päälystölehti. Palaute voi olla kriittistäkin, mutta sen pitäisi olla aina perusteltua ja rakentavaa. Pelkästään äksy kritiikki ilman parannusehdotuksia ei välttämättä johda lehden toimitusneuvostossa asian tutkimiseen tai korjaamiseen.

On aivan päivänselvää, että palautekanava täytyy olla olemassa, jotta palautetta voi antaa. Yksi niistä on Päälystöliiton kotisivujen keskustelupalstaosio. Keskustelupalsta voisi olla paljon enemmän hyötykäytössä ajankohtaisissa asioissa yleensäkin, eikä vain lehden palautekanavana.

Päälystölehti järjestää lukijatutkimuksen tulevan syksyn aikana. Tutkimuksella haetaan

taan palautetta siitä, kuinka olemme onnistuneet tiedotustehtävässä ja ideoita lehtemme edelleen kehittämiseen tulevaisuudessa. Lehden laatu halutaan säilyttää samalla pyrkien aina parempaan kustannustehokkuuteen.

Lehden toimitusneuvosto on jo jonkin aikaa halunnut laajentaa lehden avustavaa kirjoituskuntaa. Liiton aktiivitoimijoita hallinnosta ja luottamusmieskentästä on haastettu kirjoittamaan lehteen oman osaamisalueensa asioista, ongelmista ja tapahtumista.

Samalla on jo vuosien ajan hahmoteltu kirjoittajakoulutuksen järjestämistä avustajille ja uusille kyvyille. Kirjoittajakoulutusta on nyt järjestetty seitsemälle rohkealle. Joukossa oli vanhoja ja uusia kirjoittajia, jotka ennako- ja kurssin aikaisten harjo-

tustehtävien avulla perehdytettiin erilaisiin juttutyyppeihin. Myös perusteet valokuvien ottamiseen opetettiin kurssilaisille. Pääkoulutusvastuun kantoivat **Antti Kymäläinen** ja **Samuli Vahteristo**.

Paras kurssilaisilta saatu palaute on se, että kaikki kokivat saaneensa harjoitusta ja uutta apua juttujen kirjoittamiseen.

Päälystölehden vuosi 2015 on suunnittelupöydällä. Lehden suunnitteluprosessia tukee Päälystöliiton hallinnon päätökset edunvalvontalinjauksista ja lehden taloudesta.

Toimitusneuvosto tekee parhaillaan vuosisuunnitelmaa, jossa julkaisuaikataulu ja kunkin lehden numeron pääteemat määritetään. Puolustusvoimauudistuksen ja Rajavartiolaitoksen sopeuttamisohjelman eteneminen kypsään vaiheeseen ovat luopin alla. Seuraamme sitä, kuinka nämä uudistukset kohtelevat liiton jäseniä palveluksessa ja elämässä yleensä.

Tuleva vuosi on lehden juhlavuosi. 85 vuotta informaatiota tiedonjanoisille ja aktiivisille ali-, toimi- ja opistoupseereille on pitkä taival. Lehti on elänyt ajassa liiton ja jäsenten mukana.

Hyvää syksyä lehtemme lukijoille!
Päätoimittaja

**Lukijatutkimus alkaa -
VASTAA JA VAIKUTA
17.9. - 10.10.**

Päälystölehden kuvaristikko

Julkaisemme ristikon vain silloin, kun lehti ei täyty edunvalvonta-asioista tai muusta aineistosta.

Tässä numerossa ristikkoo ei ole.

Lehden 3/2014 ristikon ratkaisseiden kesken arvotut tuotepalkinnot on lähetetty seuraaville: Lassi Koskenvuori, Pentti Tirri, Ari Mäkinen (Helsinki)

Puolustusvoimien toimintaan tarvittavan lisärahoituksen saantiin on taloudellisesti ja poliittisesti realistiset mahdollisuudet, uskoo puolustusmäärärahojen tasoa selvittävää parlamentaarista ryhmää johtava kansanedustaja **Ilkka Kanerva**.

- Mikään helppo rasti tämä ei tule olemaan, kun taloudellinen tilanne otetaan huomioon. Mutta asiat on laitettava tähtäin järjestykseen ja uskon, että enemmistö eduskunnassa on rahoitukseen valmis sitoutumaan, arvioi Kanerva.

Puolustusvoimat on laskenut tarvitsevänsä investointeihin lisärahoituksen, joka vuonna 2016 olisi noin 50 miljoonaa euroa ja vuoteen 2020 mennessä asteittain 150 miljoonaa euroa indeksikorotusten lisäksi.

Kanervan mukaan lisärähalla pystyttäisiin turvaamaan puolustuksen nykyinen toiminnallinen perusta, mutta ei puolustushaarojen tulevia suurempia materiaali-investointeja. Nämä vaativat omat erillisratkaisunsa. Entä jos tarvittavaa lisärahoitusta ei kuitenkaan saada? Kanervan mukaan tällöin joudutaan puolustuksen perusratkaisuja miettimään uudelleen, koska resurssien ja tehtävien välille muodostuisi liian räikeä epäsuhta.

- Puolustusvoimien nykyisiä lakisääteisiä tehtäviä pitäisi karsia, koko maan puolustamisesta ei voida pitää kiinni, yleisestä asevelvollisuudesta ja laajasta reservistä jouduttaisiin luopumaan, listaa Kanerva ratkaisuja, joita joudutaan miettimään kielteisessä vaihtoehdossa.

Puolustuksen määrärahatarve ymmärretään

Teksti ja kuva: Antti Kymäläinen

Kanerva uskoo kuitenkin, etteivät suomalaiset halua - nykytilanteessa ja historian kokemukset muistaen - lähteä puolustusjärjestelyjä romuttamaan.

Uskottavuus arvioidaan ulkopuolelta

Suomen pitää säilyttää puolustuksensa uskottavana, jotta maan itsenäisyys ja suverenisuus pystytään varmistamaan.

- Omat puheemme ja subjektiiviset arviomme eivät ole uskottavan puolustuksen puntari. Puntari on meistä riippumattomien arvioitsijoiden käsissä. Sitä arvioivat muun muassa Venäjä, muut naapurimaamme ja Nato, painottaa Kanerva.

Uskottavaan puolustukseen tarvitaan muutakin kuin varustautumista.

- Varustuksen ohella tarvitsemme osaavaa henkilöstöä ja viisasta sotilasstrategiaa. Kaikki elementit vaikuttavat. Ulkopoliittikan ja puolustuspolitiikan pitää olla samansuuntaista ja saumatonta. Puolustuspolitiikka ei saa kuitenkaan olla kokonaisuuden heikoin lenkki, tähdentää Kanerva.

Turvallisuuspoliittinen vaihtoehtoväki korostaa taloudellisen ja kulttuuriyhteistyön tiivistämisen ensisijaisuutta turvallisuuden varmistamisessa. Kanervan painotus on erilainen.

- Kyllä tämä pyhäpäivinä toimii, kun aurinko paistaa ja elämä hymyilee. Totta kai tarvitaan kansainvälistä yhteistyötä ja vuorovaikutusta – ja tätä harjoittammekin. Haihateluun ei kuitenkaan saa sortua ja meidän pitää varautua myös pahan päivän varalle. Tarvitsemme järjestelmän, johon kaikki suomalaiset voivat luottaa.

Kenellä sitten on päävastuu puolustuskäytännön uskottavuudesta – määrärahoista päättävällä eduskunnalla vai niiden puitteissa toimivilla puolustusvoimilla?

- Ei eduskunta voi tässä vastuutaan väistää, myöntää Kanerva.

Hän korostaa, että kysymys on Suomen kansalaisten ja koko yhteiskunnan turvallisuudesta, eikä pelkästään puolustusvoimien toimintaedellytyksistä.

Suomen Nato-yhteistyöhön muutoksia

Suomen Nato-jäsenyydestä keskustelu on muuttunut avoimemmaksi. Monet poliitikot ovat tulleet asian suhteen ”kaapista ulos” sotilaallista liittoutumista kannattaen. Tuoretta Nato-liittoutumisselvitystäkin on kesän aikana kaipaillu. Kanerva ei kantaansa liittoutumiseen kerro.

- Naton kriisinhallintaoperaatio Afganistanissa on päättymässä ja tämän myötä Suomenkin yhteistyö Naton kanssa on siirtymässä taka-alalle. Naton huomio kiinnittyy rauhankumppanuusyhteistyön sijasta soti-

lasliiton 5. artiklan mukaiseen jäsenvaltioiden keskinäiseen puolustusveloitteeseen. Onneksi Walesin huippukokous lupaa parempaa tulevaisuutta.

Muuttuvaan tilanteeseen Kanerva haluaa vastata myös tiivistämällä radikaalisti Suomen ja Ruotsin välistä puolustusyhteistyötä.

- Suomen ja Ruotsin pitäisi ensin lisätä keskinäistä sotilaallista yhteistyötä sen kansainvälisestä roolia vahvistavalla tavalla. Pohjois-Euroopan tilannetta voitaisiin tarkastella yhdessä myös Naton kanssa. Mahdollinen Nato-jäsenyyspohdinta tulisi käydä vasta tämän jälkeen, linjaa Kanerva.

Nato-jäsenyys on kuitenkin parhaillaan esillä turvallisuuspoliittisessa keskustelussa, samoin kuin muun puolustusyhteistyön kehittäminen. Valtioneuvoston ulkoasiainvaliokunta on yhdessä tasavallan presidentin kanssa käynnistämässä selvitystä, jossa tarkastellaan sotilaallisen yhteistyön mahdollisuuksia niin Pohjoismaiden, Euroopan unionin kuin Natonkin kanssa.

Ukrainan kriisillä vaikutuksia turvallisuuspolitiikkaan

Ukrainan kriisin seurauksena turvallisuus- ja puolustuspoliittinen keskustelu Suomessa on selvästi vilkastunut. Turvallisuuspoliittisten ulottuvuuksien ohella kriisi on heijastunut Suomen talouteen ja kauppaan EU:n Venäjään kohdistamien talouspakotteiden ja Venäjän vastatoimien seurauksena.

Kanervalla on ollut Ukrainan kriisin selvittelyssä keskeinen rooli, sillä hänet valittiin heinäkuun alussa Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö Etyjin yleiskokouksen presidentiksi. Kesän aikana Kanerva on tavannut Ukrainan johtoa ja separatistien edustajia sekä muita osapuolia kriisin lausumiseksi. Lisäksi ratkaisua on etsitty Etyj-maiden edustajien yhteisissä neuvotteluissa, samoin kuin muiden toimijoiden välityksessä.

Kriisi on vaikuttanut turvallisuuspoliittiseen ajatteluun ja kannanottoihin Suomessa.

- Geopolitiikka on tehnyt paluun. Ne, jotka ovat rakentaneet maailmakuvan pilvilinnojen varaan, joutuvat nyt sitä tarkistamaan. Realistinen asenne turvallisuuspoliittisissa arvioissa on lisääntynyt eduskunnassakin, kuvailee Kanerva mielipideilmaston muutosta.

Venäjällä kehitys ei ole Kanervan mielestä kulkenut siihen suuntaan kuin Suomessa Neuvostoliiton romahtamisen jälkeen toivottiin. Demokratia ja oikeusvaltion periaatteet eivät ole siellä vahvistuneet.

- Tämän kehityksen suhteen on tullut takatalvi ja vastakkainasettelun filosofia on nostanut päätään.

Itämeren alueella uusia johtopäätöksiä

Muuttunut tilanne näkyy Kanervan mukaan Itämeren maiden puolustusbudjeteissa, jotka ovat yleisestä trendistä poiketen kasvaneet. Tällä alueella on siis tehty uusia johtopäätöksiä. Hänen mukaansa Suomesakaan ei tämän vuoksi ole varaa löysäillä vaan omasta puolustusvalmiudesta on pidettävä kiinni.

Kanerva epäilee, ettei talouspakotteilla saada Ukrainan kriisiä ratkaistua. Pakotteet vaativat aina rinnalleen poliittista neuvotteluprosessia.

- Venäjää ei nujerreta talouspakotteilla. Siellä ollaan valmiita syömään kaalisoppaa, kun kyseessä on suurvalta-aseman palauttaminen ja maan kokeman nöyryyksen lopettaminen.

Ukrainan kriisiin kärjistymistä laajemmaksi sotilaalliseksi konfliktiksi on yritetty välttää kaikin keinoin puheissa ja teoissa. EU-maat ja Yhdysvallat eivät ole toimittaneet Ukrainalle sotilaallista apua separatistien kukittamiseksi.

- Sotilaallinen väliintulo Ukrainaan ei ole näköpiirissä. EU:lla ei ole tähän oikein valmiuksia ja Naton osalta puuttumisen kynys on äärettömän korkealla, katsoo Kanerva.

Jos tilanne kehittyy nykyisestään vielä huonompaan suuntaan, kyseeseen voi Kanervan mukaan tulla Etyj- tai YK-johtoinen kriisinhallintaoperaatio, jolla tilanne pyritäisiin saamaan hallintaan.

Kansanedustaja Ilkka Kanervan haastattelu tehtiin elokuussa ennen kuin Nato-rauhankumppanuusyhteistyön jatkuminen ja ns. isäntämaasopimuksen solmiminen nousivat julkiseen keskusteluun Suomessa.

Ilkka Kanerva

- Valtiotieteen maisteri
- Kansanedustajana vuodesta 1975, toiminut mm. liikenne-, työ- ja ulkoasiainministerinä, lukuisia valtiollisia, kunnallisia ja kansainvälisiä luottamustehtäviä
- 66-vuotias
- Harrastaa penkkiurheilua ja lukemista
- Sotilasarvoltaan majuri

Motto: ”Taistelu jatkuu – pysytään taisteluetaisytyksellä.”

Puheenjohtaja Sture Fjäder kehuu sotilasammattijärjestöjen antamaa panosta keskusjärjestölle.

herätti myös vilkasta keskustelua. Vähennysoikeus on varmasti useallekin työntekijälle kynnyskysymys järjestäytymiselle, joten sen poistaminen tai leikkaaminen ei onnistune ilman muita myönnytyksiä.

JUKON:n puheenjohtaja Päälystöliiton vieraana

Teksti: Arto Penttinen

AKAVA:n suurimman jäsenliiton OAJ:n puheenjohtaja **Olli Luukkainen** toimii myös Julkisalan Neuvottelujärjestön JUKO:n puheenjohtajana. JUKO on pääsopijajärjestö, joka neuvottelee ja allekirjoittaa - jos sopimukseen päästään - kirkon, kuntien, valtion ja yliopistojen akavalaisten liittymisen saatettuun neuvottelutulokseen. Päälystöliiton puheenjohtaja **Sakari Vuorenmaa** ja allekirjoittanut tapasivat Ollin lounaan merkeissä kesälomien jälkeen elokuun puolivälissä. Lounaspaikka itsessään edusti hyvin meidän ammattikuntamme, tapasimme kerskukabinetissa. Tapaamisen tarkoitus oli päivittää Luukkaiselle opistoupseereiden keskeiset edunvalvontaan liittyvät tavoitteet ja niihin liittyvät haasteet. Olli piti saamaansa tietoa hyödyllisenä ja tarpeellisenä ja hyödyllisenä. Hänen pohjatietonsa ammatikunnastamme ja mm. koulutuksen rinnastettavuuden puutteista eri kurssien käynteiden osalta saivat hyvän päivituksen.

Työtaisteluoikeus yksi järjestöjen peruskivistä

Teksti ja kuva: Juha Susi

Päälystöliiton edustajat tapasivat Akavan puheenjohtajan **Sture Fjäderin** alkukesästä. Tapaamisessa kuultiin keskusjärjestön keskeisimpiä ajankohtaisia asioita.

Hallinnon turvallisuusverkkohankkeen (TUV) tämän hetkisestä tilanteesta ja sen vaikutuksista sotilaiden tehtäviin keskusteltiin tapaamisessa. Hanke koskee opistoupseerien osalta muutamaa henkilöä, joiden osaamisen siirtäminen uudelle toimijalle odottaa päätöksiä.

Samoin puheenjohtaja Fjäderiltä kuultiin

hänen näkemyksensä neuvottelu- ja työrauhajärjestelmien tulevaisuudesta. Nykyinen kolmikantamalli tulee jatkumaan tulevaisuudessakin.

Yksi neuvottelujärjestelmien keskeisimmistä elementeistä on työntekijäpuolen työtaisteluoikeus. Lakko-oikeudesta ja sen mahdollisesta rajoittamisesta saatiin tulevaisuuden arvio. Työtaisteluoikeus tai sen rajoittaminen ovat järjestöjen peruskiviä, joihin ei pidä puuttua.

Ammattiyhdistysmaksujen verovähennysoikeus ja niiden mahdollinen leikkaaminen

Takuupalkka on toiminut onnistumisen takeena

Päälystöliiton edustajat tapasivat puolustusvoimien henkilöstöpäällikön kenraaliluutnantti **Sakari Honkamaan** sekä komentopäällikön prikaatikenraali **Jukka Ojalan** kesäkuussa.

Tärkein aihe keskusteluissa oli Puolustusvoimauudistuksen toteutuminen ja sen vaikutukset henkilöstöön. Molempinpuoleinen näkemys uudistuksen toteutumisesta oli yhtenevä. Ihmetystä herätti myös se, kuinka yksilöllistä henkilöstösuunnittelu on paikoitellen ollut muistaen, miten valtavaa

henkilömäärää uudistus koskee.

Päälystöliiton näkemyksen mukaan takuupalkkaperiaatteiden säilyttäminen vallitsevan käytännön mukaisena on ollut yksi tae onnistuneelle suunnittelulle. Henkilöstön asennoitumista luottavaisena tulevaan on tukenut tieto toimivasta takuupalkkajärjestelmästä. Sen periaatteita ei saa rikkoa.

Käynnissä olevan henkilöstöstrategian (HESTRA) suunnittelutyöhön liittyen henkilöstöjohdolle tuotiin esille Päälystöliiton näkemys opistoupseerien täydennyskou-

lutusjärjestelmän kehittämisestä. Työnantajan toivotaan tukevan opistoupseerien ammattitaidon kehittämistä koko palvelusajan ajan. Osaamiskartoitukseen perustuva kouluttaminen voidaan toteuttaa hyödyntäen puolustusvoimien omaa toimiala- ja tehtäväkohtaista koulutusta. Samoin siviilioppilaitosten tarjoamaa koulutusta voidaan hyödyntää, esimerkiksi logistiikan toimialalla.

Säätytalolla ruodittiin Puolustusvoima-uudistusta

Teksti: Marko Jalkanen Kuva: Marko Varama

Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunta (MTS) järjesti Säätytalolla seminaarin ja paneelikeskustelun, jonka aiheena oli Puolustusvoimauudistus ja henkilöstö. Puolustusvoimauudistusta käsittelevä seminaari oli jo kolmas, jonka MTS aiheesta on järjestänyt. Tämän seminaarin aluksi Puolustusvoimien henkilöstöpäällikkö, kenraaliluutnantti **Sakari Honkamaa** alusti keskustelua kertaamalla Puolustusvoimauudistuksen syitä ja tavoitteita.

Honkamaa muistutti osuvasti, että 2000-luvun julkisen sektorin tuottavuusohjelmat, joihin esimerkiksi Puolustusvoimien rakennemuutos JOHA 2008 kuului, olivat lopunperin talouden sopeuttamisohjelmia. Tuolloin organisaatiotarkastelua ei tehty Puolustusvoimien tosiasiallisista tarpeista vaan talouden näkökulmasta. Nyt Puolustusvoimauudistuksessa organisaatio on

tarkistettu vallitsevaan tilanteeseen juuri sellaiseksi, että kokoonpano vastaa sekä rauhan että sodan ajan tarvetta. Honkamaan mukaan henkilöstötoimien toteutus on sujunut kiitettävästi ja henkilöstö on sitoutunut muutokseen. Hän esittikin kiitokset niin henkilöstölle kuin henkilöstöjärjestöille.

Paneelikeskusteluun osallistui puolustusministeriön edustajan lisäksi joukko eri henkilöstöjärjestöjen edustajia. Järjestöjen edustajat kertoivat kukin niistä havainnoista, jotka Puolustusvoimauudistuksen läpiviennin aikana olivat merkillepantavia. Keskusteluissa nostettiin esiin etenkin se yhdessä tekemisen meininki, kun henkilöstösuunnittelua toteutettiin vaihteittain ja johdonmukaisesti yhteistoiminnassa henkilöstöjärjestöjen kanssa. Yhteistoiminta ylitti selvästi sen vähimmäistason, mitä ytimennettelyä koskevat säädökset ja sopimukset

olisivat edellyttäneet. Myös työnantaja on myöntänyt sen, että yhteistoiminnasta oli tosiasiallista hyötyä koko organisaatiolle. Samaan aikaan keskusteluissa nousi kuitenkin huoli siirtovelvollisten jaksamisesta ja työmotivaatiosta uudessa joukossa. Eri-tyistä kannettiin huolta jaksamisesta niissä perheissä, joissa asutaan työskentelyvii-kot erillään siten, että vain siirtovelvollinen virkamies muuttaa toisaalle.

Lopuksi paneelikeskusteluun osallistuville tarjoutui mahdollisuus lähettää parlamentaarille päättäjille terveisiä, mihin asioihin tulevaisuudessa tulisi kiinnittää erityistä huomiota. Kaikilla oli yhteinen huoli ja terveiset päättäjille, ettei puolustusmäärärahoja enää leikattaisi, vaan resurssit turvataan uskottavan puolustuskyvyn ylläpitämiseksi.

MTS on pysyvä ja valtioneuvoston asettama parlamentaarinen komitea, joka hallinnollisesti toimii puolustusministeriössä. Parlamentaarisesti nimettyjen jäsenten lisäksi MTS:aan kuuluu jäseniä asiantuntijaorganisaatioista. Vuodesta 1976 lähtien toiminut MTS järjestää vuosittain ajankohtaisiin turvallisuuspoliittisiin teemoihin liittyviä seminaareja.

Puolustusvoimauudistusta koskevaan paneelikeskusteluun osallistui niin puolustusministeriön kuin henkilöstöjärjestöjen edustajia. Kuvassa vas. Mika Oranen (Aliupseeriliitto), Jari Rantala (Upseeriliitto), Marja-Leena Karekivi (Maanpuolustuksen Henkilökuntaliitto), Sakari Vuorenmaa (Päälystöliitto), Jari Kajavirta (puolustusministeriö) ja Harri Järvinen (Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunta).

Merivoimat katsoo luottavaisena tulevaisuuteen

Teksti: Samuli Vahteristo Kuva: Turun Sanomat, Ari-Matti Ruuska

Merivoimien komentaja **Kari Takanen** näkee Merivoimien pystyvän vastaamaan sille kuuluvista lakisääteisistä tehtävistä entistä paremmin, vaikka Puolustusvoimauudistus vähentääkin palkatun henkilöstön määrän aikaisemmasta noin 2 000:sta hieman yli 1 400 henkeen. Todellinen henkilöstömäärän vähenemä on noin 120 henkeä, koska osa Merivoimien henkilöstöstä sijoittuu Puolustusvoimien muihin yksiköihin. Henkilöstölle raskaan prosessin kuluessa on kuitenkin tapahtunut paljon myönteistä, mikä antaa uskoa tulevaisuuteen.

- Puolustusvoimauudistuksen ratkaisujen myötä pystymme sijoittamaan enemmän henkilöstöä aluksiin ja kohottamaan valmiutta sekä sodan ajan joukkojen koulutustasoa. Ensi vuoden toimintamäärärahat mahdollistavat sen, että taistelualukset voivat olla merellä harjoittelemassa yhteensä 1 400 vuorokautta. Normaalin varusmieskoulutuksen lisäksi koulutamme 1 700 reserviläistä. Kaiken kaikkiaan Merivoimien toiminnan taso ja puolustuskyky pystytään uudistuksen myötä palauttamaan maamme turvallisuusympäristöön nähden riittäväksi, kontra-amiraali Takanen sanoo.

Puolustusvoimauudistus ja siihen liittyvä suunnittelutyö sekä sen rinnalla arjen työn hoitaminen on ollut jättimäinen ponnistus,

joka on koskenut tavalla tai toisella jokaisella Merivoimissa palvelevaa. Yksilötasolla jokaisella on Takasen mukaan ollut huoli omasta työpaikasta ja palveluskavereista.

- Onneksi isoilta irtisanomisilta vältyttiin, koska osa irtisanomisuhan alla olevista löysi työtä toisen työnantajan palveluksesta. Vain 11 henkilöä on jouduttu irtisanomaan. Ihmisten huolia ja pelkoja pyrittiin pienentämään panostamalla tiedottamiseen. Sen myötä saimme henkilöstön ymmärtämään uudistuksen välttämättömyyden ja löytämään itselleen selviytymispolkuja.

Takanen myöntää avoimesti, että valtava työmäärä ja huolet ovat aiheuttaneet työuupumusta, mutta nyt sairauspoissaolotilastot ovat kääntyneet myönteisempään suuntaan - möyryävältä aallon harjalta on käännytty tyynempiä vesiä kohti.

Katseet kohti valoisampia aikoja

Yhteiset tukipalvelut muuttavat jatkossa merkittävästi Merivoimien nykyisiä toimintatapoja. Asioita, jotka on totuttu tekemään itse, tehdään jatkossa keskitetysti muualla. Muutoksen yhteydessä tehdään myös muita toiminnallisia muutoksia: valvontaa, johtamista ja johtamisjärjestelmiä keskitetään Merivoimien esikuntaan. Joukko-osastojen tehtävissä painottuvat nykyistä enemmän

koulutus ja valmiuden ylläpito.

- Puolustusvoimauudistus on edennyt lopusuoralle. Rakenteet ovat kunnossa. Alus- kalusto- ja materiaallinen valmius ovat hyvät. Toimintamäärärahat mahdollistavat tehokkaan harjoittelemisen osaavan ja korkean ammattitaidon omaavan henkilöstön myötä. Meillä on kaikki syyt kääntää katseet kohti valoisampia aikoja.

Uudet organisaatiot ja henkilöstövähennykset edellyttävät Takasen mukaan toki uusin toimintatapamallien löytämistä ja oppimista sekä vanhojen unohtamista.

- Katson luottavaisena tulevaisuuteen ja tiedän osaavan henkilöstön löytävän oikeat ratkaisut toimintatapamallien solmukohtien avaamiseksi. Samalla uudistuksen eteneminen avaa uusia haastavia tehtäviä kaikille henkilöstöryhmille. Merivoimissa on tarjolla esimerkiksi vaativampia opistoupseerin tehtäviä, jotka saattavat soveltua hyvinkin jossakin muussa puolustushaarassa palvelevalle. Kannattaa seurata avoimia tehtäviä ja testauttaa avoimen haun kautta omat mahdollisuudet.

Merivoimat tarvitsee lähivuosina uutta aluskalustoa

Viime kuukaudet Euroopan turvallisuuspoliittinen tilanne ja maamme ilmatilan loukkaukset ovat mietittyäneet kansalaisia.

Kuva: Samuli Vahteristo

Kontra-amiraali Kari Takanen näkee, että kansainvälisyys on jatkossa arkipäivää myös Merivoimissa.

Takanen muistuttaa, että puolustusratkaisumme peruspilarit ovat edelleen kokonaan puolustaminen, alueellinen puolustus, yleinen asevelvollisuus sekä sotilaallinen liittoutumattomuus.

- Itsenäinen ja turvallisuusympäristöön nähden riittäväksi mitoitettu puolustuskyky on liittoutumattomalle maalle välttämätön. Suomi on riippuvainen meriyhteyksistä. Meripuolustuksella on keskeisen tärkeä merkitys meriyhteyksien turvaamisessa. Meillä on tehokas ja kattava merialueen valvonta- ja tunnistusjärjestelmä, joka toimii yötä päivää. Toimimme merivalvonnan osalta yhteistyössä Ruotsin kanssa, joten meillä on varsin kattava kuva koko Itämeren alueen meriliikenteestä. Se on todettava, että sota-alusten toiminta Itämeren kansainvälisellä vesialueella on vilkastunut, Takanen kertoo.

Hän on huolissaan kansantalouden heikosta kehityksestä, joka vaikuttaa väistämättä siihen, kuinka paljon puolustusmäärärahoihin voidaan panostaa. Merivoimien Laivue 2020 -hanke pitäisi saada ratkaistua ennen kuin Ilmavoimien Hornet-kalusto pitää uusia.

- Puolet merivoimien aluksista tulee meritiensä päähän seuraavan 10 vuoden aikana. Hornettien uusiminen syö niin paljon varoja, ettei meillä ole varaa kahden puo-

lustushaaran mittaviin hankintoihin samaan aikaan.

- Materiaali luo perustan suorituskyvylle. Mutta kalusto yksin ei riitä, vaan on oltava myös tehokkaat toimintamenetelmät sekä ammattitaitoinen henkilöstö järjestelmiä käyttämään. Kehittämisessä onkin muistettava tasapaino suorituskyvyn osatekijöiden välillä. Vain näin voidaan saada aikaan toimiva kokonaisuus.

Kansainvälinen yhteistyö on jatkossa arkipäivää

Puolustusyhteistyön tiivistäminen Ruotsin kanssa ja kansainväliset kriisihallintaharjoitukset tulevat olemaan jatkossa arkipäivää, ja niiden kautta Merivoimien suorituskyky kasvaa.

- Esimerkiksi Ruotsin kanssa olemme tehneet merivalvontayhteistyötä jo 10 vuotta. Kansainväliset laivastoharjoitukset ovat mittasuhteiltaan laajoja, ja niistä saadaan iso määrä uutta tietoa sekä opitaan yhteistoimintataitoja. Samalla olemme saaneet huomata, että meillä ei ole hävettävää henkilöstön merimiestaidoissa tai ammatitasaamisessa, Takanen kertoo.

Kansallisen kehittämisen ohella myös kansainvälisen yhteistyön mahdollisuudet yhteisiin hankintoihin ja yhdessä tekemiseen on Takasen mukaan kammattava tarkasti ja pyrittävä löytämään uusia kustannustehokkaita ratkaisuja. Tässä työssä tärkein foorumi on pohjoismainen yhteistyöjärjestely NORDEFECO (Nordic Defence Cooperation), jonka tarjoamat mahdollisuudet on Merivoimissa selvitettävä perusteellisesti.

FAKTA

- Merivoimissa Puolustusvoimauudistus tarkoittaa merkittävää uudelleenorganisointia, joka toimeenpannaan kahdessa vaiheessa.

Ensimmäisessä vaiheessa vuoden 2013 loppuun mennessä Kotkan rannikkopataljoona lakkautettiin. Merivoimien tutkimustoiminta organisoitiin osittain Merisotakoulun yhteyteen ja osin perustettavaan Puolustusvoimien tutkimuslaitokseen. Laivaston soittokunta siirrettiin Merivoimien esikunnan alaisuuteen.

- Toisessa vaiheessa vuoden 2014 lopussa lakkautetaan meripuolustusalueet, perustetaan uusi laivastojoukko-osasto ja uusi rannikkojoukko-osasto sekä organisoidaan Puolustusvoimien logistiikka ja palvelut yhteisiksi tukitoiminnoiksi.

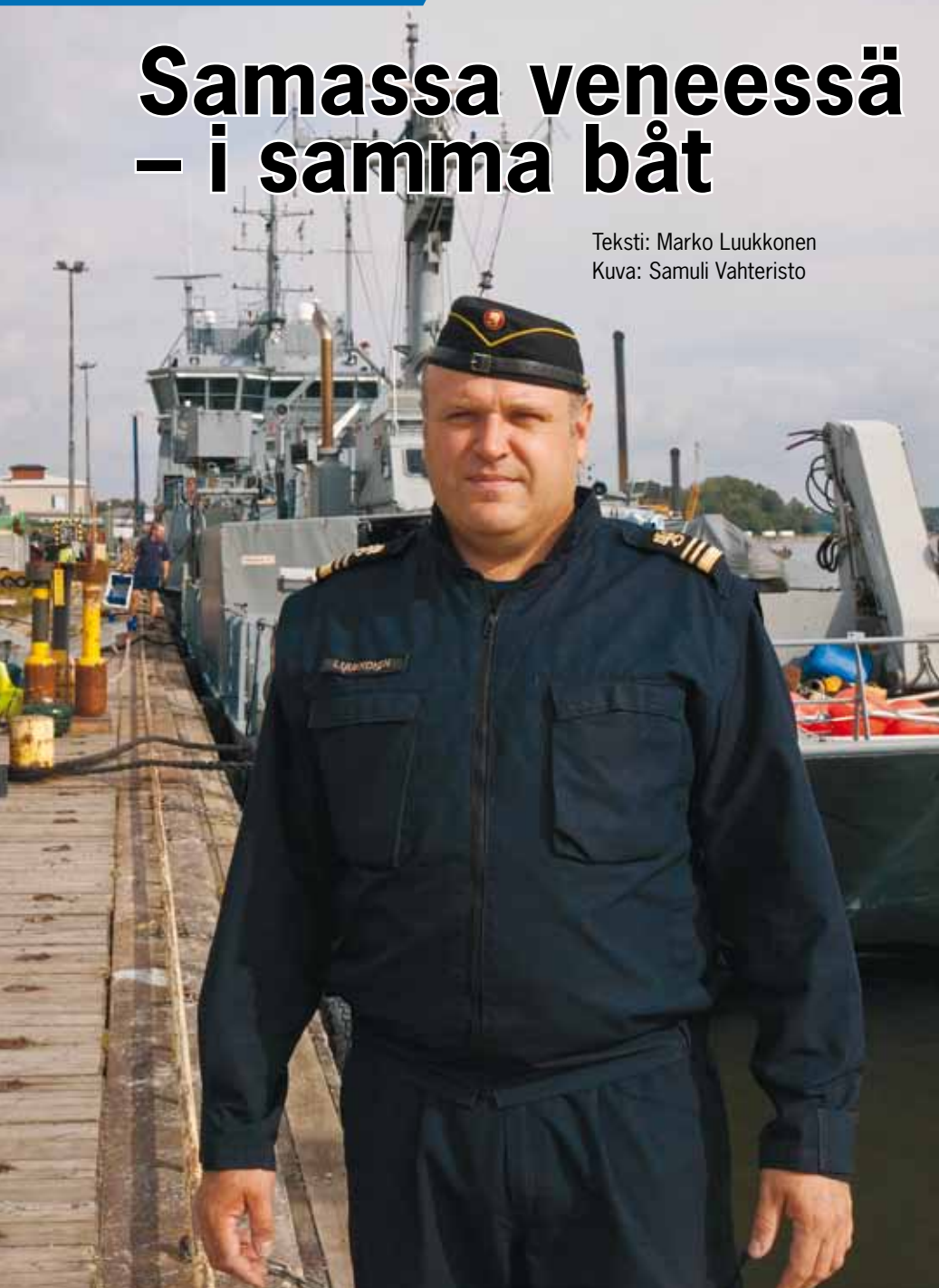
- Merivoimissa on vuonna 2015 esikunta ja neljä joukko-osastoa: Rannikkolaivasto, Rannikkoprikaati, Uudenmaan prikaati ja Merisotakoulu. Laivastoyksiköiden ja rannikkojoukkojen koulutusta on sijoitettu omiin joukko-osastoihin Upinniemeen, Raaseporiin ja Turkuun.

- Merivoimien materiaalilaitoksen ja Merivoimien tutkimuslaitoksen henkilöstöä siirtyy Puolustusvoimien logistiikkalaitokseen, Puolustusvoimien tutkimuslaitokseen ja Merisotakoulun tutkimusosastoon.

Samassa veneessä – i samma båt

Teksti: Marko Luukkonen

Kuva: Samuli Vahteristo

Merivoimallisen varapuheenjohtajan silmin katsottuna, Puolustusvoimauudistuksen henkilösuunnittelu on pääosin saatu läpikäytyä vuorovaikutteisesti, yhdessä tekemällä. Valitettavasti henkilöstöjärjestöjen edustajien asiantuntemusta ei ole henkilöstösuunnittelun osalta kuitenkaan täysimääräisesti hyödynnetty. Tästä huolimatta edustajamme lm- sekä yt-kentillä ovat tehneet mittavan työn edustettaviensa henkilösuunnittelun toteutuksessa.

Vuonna 2012, Puolustusvoimauudistuksen lähtösuoralla, liittomme lupasi työnantajalle, että olemme valmiita yhteistyöhön ja edesauttamaan uudistuksen syntyä. Tä-

män lupauksen takana olemme kaikki Päälystöliiton edustajat olleet ja varmasti olemme tästä eteenpäin.

Pääesikunnan tekemän ohjeistuksen mukaan yksiselitteisesti edellytetään henkilöstöjärjestöjen edustajien ottamista henkilöstösuunnitteluun mukaan. Ohjeen henki on, että joukko-osastoissa työn tulee olla vuorovaikutteista ja avointa. Ohjeessa kerrotaan, miten henkilösuunnittelu tehdään ja miten henkilöstöjärjestöjen edustajat ovat mukana suunnittelutyössä.

On syytä kysyä, minkä takia Merivoimien sisällä eri joukko-osastoissa on ollut Pääesikunnan ohjeesta huolimatta erilainen toimintatapa käytössä? Toisissa on toimittu

Päälystöliiton varapuheenjohtaja Marko Luukkonen toivoo, että jatkossa tasapuolisuus toteutuu eri henkilöstöryhmien välillä, kun Puolustusvoimauudistuksen myötä tehtäviä ja tehtäväkuvauksia tarkistetaan.

ohjeen hengessä ja toisissa ei. Tähän kysymykseen olemme koettaneet löytää vastausta. Avain kysymykseen on joiltakin vielä kadoksissa, toivottavasti se jatkossa löytyy jokaiselta henkilöstösuunnittelua hoitavalta henkilöltä.

Haluan korostaa, ettei Päälystöliiton edustajilla ole tahtotilaa sekoittaa henkilösuunnittelua virkатыönään tekevien työtä. Olemme jatkuvasti valmiina helpottamaan suunnittelutyötä ja antamaan informaatiota edustettavistamme. Tahtotilamme perustuu edustettaviemme ammatillisen ja oikeudenmukaisen tehtäväsijoittelun toteutumiseen.

Meillä on ollut ja on edelleen hyvä neuvottelu- ja puheyhteys merivoimien komentaajaan, merivoimien henkilöstöpäällikköön ja joukko-osastojen komentajiin. Merivoimien yhteistoimintaelimessä olemme tuoneet Päälystöliittona asioita esille, ja siellä niiden käsittely on ollut asianmukaista ja avointa.

Olemme pitäneet ja pidämme edelleenkin tärkeänä, että meillä on molemminpuolinen luottamuksellinen yhteys työnantajan edustajiin. Onnistumisen ratkaisee tässä ihmisten välinen vuorovaikutteisuus ja siitä syntyvä luottamus.

Merivoimissa teemme työtä samassa veneessä - suunta ja nopeus ovat silloin yhteisiä. Ongelmatilanteissa on molempien etujen mukaista, että kaikki tietävät, mitä tehdään ja miten tilanteesta selvittää. Merivoimissa näitä tilanteita varten harjoitellaan ja käytetään kaikkien aluksissa olevien osaamista täysimääräisesti hyväksi. Sen myötä ongelmatilanteiden ratkaisusta tulee automaatio-osaamista ja tilanteesta selvittää. Tämä osaaminen on otettava käyttöön myös henkilöstösuunnittelun osalta. Eteenpäin meno on turvallisempaa ja vakaampaa, jos teemme sen jatkossa kaikkien tahojen kanssa aidosti yhdessä - "samassa veneessä – i samma båt".

Yliluutnantti Ilkka Siiri usko, että Puolustusvoimauudistus tuo paljon hyvää, kun toimintatapamallit hioutuvat uudistuneissa organisaatioissa.

Uudistus sujuu tiukan kalenteriruletin saattelmana

Teksti ja kuva: Samuli Vahteristo

Merivoimien materiaalilaitoksessa palvelevan yliluutnantti **Ilkka Siirin** kohdalla Puolustusvoimauudistus toteutuu "pehmeällä" tavalla. Hän siirtyy Puolustusvoimien logistiikkalaitokseen ensi vuoden alussa, mutta työpaikka säilyy edelleen Turussa.

- Tällä hetkellä toimin työsuojelupäällikkönä sekä koulutusupseerina. Uudessa organisaatiossa minulle lankeaa työ- ja palvelusturvallisuuspäällikön tehtävä. Koulutusupseerin työt siirtyvät uudistuksen myötä toisen henkilön hoidettavaksi. Vaikka työpis-

teeni on jatkossakin Turussa, uuteen pestiin sisältyy työ- ja palvelusturvallisuuteen liittyviä tarkastuksia 14:ssä PVLOG:n työpisteessä, jotka sijaitsevat kolmion Ilmajoki-Mikkeli-Turku sisällä.

Merivoimien materiaalilaitoksessa palvelevilla ei ole samaa muutoksen tuskaa kuin niin monessa muussa joukossa.

- Henkilöstömäärämme kasvaa ja irtisanomiset jäivät varsin vähäisiksi. Hyvin harvalla myös työssäkäyntialue muuttuu, joten tilanne arkielämän ja asumisen suhteen säilyy ennallaan. Se luo hyvän pohjan keskittyä

uusien työtehtävien haasteisiin ja uudistuviin toimintatapamalleihin, Siiri kertoo.

Ihan pelkällä paikkaa vaihda - tehtävä ilmoita -periaatteella uudistus ei Siirin mukaan synny.

- Uudistukseen pitää satsata jo varmaankin noin puolet kuukausittaisesta työpanoksesta, mutta käytännössä nykyiset tehtävät pitää kuitenkin hoitaa. Arki on tiukkaa kalenterirulettia ja useasti parissa kolmessa palaverissa tulisi olla samanaikaisesti. Organisaatiouudistuksen myötä tapahtuu myös konkreettinen työpaikan muutto Merivoimien esikunnan tilojen yhteyteen. Se tuo osaltaan lisää sovittamista päivittäiseen työrotiiniin.

Siiri uskoo, että uudistus näkyy koko puolustusvoimissa myönteisenä asiana, mutta vasta sitten, kun uusi organisaatio on päässyt näyttämään kyntensä muutaman vuoden kuluessa.

- Aivan uudistuksen ensimmäisille vuosille ei tulisi kasata lisää muutoksia. Uudistuvalla organisaatiolla tulee antaa aikaa mukautua ja sopia keskenään jouhevat toimintamallit. Kaikkea ei myöskään tarvitse muuttaa pelkästään muuttamisen ilosta, vaan vanhoista hyvistä toimintatavoista voi poimia parhaat.

Siirin mielestä opistoupseerien uralla etenemiseen uudistus tuo valitettavasti selvästi heikennyksiä, sillä OTV 8 -tehtäviä on vähennetty aikaisemmasta.

- Nykyinen organisaatiomme on hyvin pitkälti asiantuntijaorganisaatio, ja niinpä opistoupseerien vaativuusluokat ovat kohdentuneet OTV-virkojen yläpäähän. On vain kovin surullista huomata, että tehtäviin on lisätty väliportaan esimiehiä ja opistoupseereilla on OTV 8 -tehtäviä enää kolmannes aikaisemmasta. Näin radikaali OTV 8 -tehtävien supistus merkitsee opistoupseerin ura- ja palkkauskkehitykseen melkoisen tulpan, mikä saattaa vaikuttaa jopa työmotivaatioon.

- Tällä hetkellä näkisin, että Päälystölaiton tulisi kyseenalaistaa opistoupseerien ammattitaidon yhtäkkinen häviäminen ja tehtävien siirtämisen ESJA/JSA-luokkiin, Siiri viestittää.

Hän haluaa kuitenkin korostaa, että liiton edunvalvontatoimien painopisteen tulee olla niiden liiton jäsenten asioiden, joilla muuttuu työpaikkakunta, sosiaalinen verkosto tai kurjimmassa tapauksessa toteutuu irtisanominen.

- Siihen verrattuna nämä meikäläisten uramurheet ovat kovin pieniä.

Päällystöliiton varapuheenjohtaja Marko Luukkonen ja merivoimien pääluottamusmies Mikko Holvitie pohtivat, mitä kaikkea Puolustusvoimauudistus ja sen toteutus ovat tuoneet mukanaan. Lähes 600 henkilön vähentäminen Merivoimista on merkinnyt henkilöstöalalla toimiville melkoista työrupeamaa.

Henkilöstösuunnittelu hoidettiin pääosin hyvin ja henkilöstön edustajia kuultiin. Toisaalla taas henkilöstöjärjestöjen edustajat eivät saaneet olla aidosti mukana, ja valitettavasti eräiltä osin opistoupseereiden osaamista ja kokemusta ei käytetä ammattitaidon edellyttämässä tehtävissä. Haastatteluhetkellä merivoimissa palvelvilla jäsenillä ei ole kaikille vielä kirjattu tehtävää yt-pöytäkirjassa 1.1.2015 alkaen.

- Tämä on aiheuttanut tarpeetonta epätoisuutta, joka lisää henkistä taakkaa. Merivoimissa työskentelevät opistoupseerit ovat menettäneet organisaatiomuutosten seurauksena myös vaativampia yläpään tehtäviä. Se merkitsee urapolun kapenemista, mikä hiertää ammattikuntaa ja syö varmasti pidemmän päälle myös työmotivaatiota. Asioihin voidaan kuitenkin jatkossa vaikuttaa ja saattaa OTV-luokat asianmukaiseen kuntoon, jos tahtoa löytyy, Luukkonen ja Holvitie yhdessä pohtivat.

Luukkonen arvioi, että jo ensi vuoden aikana osa tehtäväluokituksista tulee korjautumaan, kun tehtävänhoitaja on tehtävää hoitanut ja tiedetään, mitä tehtävään oikeasti sisältyy.

- Päällystöliitto ja sen edustajat ovat yhdessä työnantajaan ja tekevät työtä sen puolesta, että ammattikunnan ammatillinen pätevyys, pitkä työkokemus ja osaaminen huomioidaan oikeudenmukaisesti tehtäviä jaettaessa. Toiveeni on, että kaikissa joukoissa henkilösuunnitteluihin otetaan aidosti henkilöstöjärjestöjen edustajat mukaan. Tällä helpotetaan virkatyönään tekevien työ määrää. Henkilöstöjärjestöjen edustajat toimivat asiantuntijoina omista edustetavistaan. Emme halua hankaloittaa työnantaja edustajien päätöksentekoa, vaan päinvastoin saada päätösten tekemiseen oikeaa tietoa.

Merivoimissa on myötätuulen lisäksi pieniä vastapuhureita

Teksti ja kuva: Samuli Vahteristo

Työtä tehdään monien paineiden alla

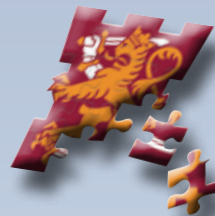
Päällystämismies Mikko Holvitien puhelin on soinnut tiiviiseen tahtiin - Merivoimissa palvelevilla on huolia.

- Uudistus koskettaa tavalla tai toisella miltei jokaista. Erityisesti Logistiikkalaitokselle siirtyvien ja paikkakuntaa muuttamaan joutuvien tulevaisuus huolestaa. Kaikille edustettaville pitää löytyä paras mahdollinen selviytymispolku. Puolustusvoimauudistuksen jälkihoito on tärkeää. Näemme jo nyt tulevat ongelmat. Henkilöstön jaksaminen

joutuu entistä suuremmalle koetukselle. Lakkautettavien tehtävien hoitoa on jo siirretty muihin tehtäviin ja näin työ määrää kasvaa, Holvitie sanoo.

Luukkonen kertoo puolestaan esimerkin omasta tulevasta työstään.

- Vuoden 2015 organisaatiossa tulen toimimaan Rannikkolaivastossa kuljetusviirikön konemestarin tehtävässä. Tehtävän täydellinen sisältö on vielä epäselvä, koska organisaatiostamme vietiin henkilöstösuunnittelun loppusuoralla yksi opetusupseerin (venejoukkueen johtaja/ OTV) tehtävä. Kun henkilömäärällisesti pienestä porukasta vä-

Mikko Holvitie ja Marko Luukkonen arvelevat, että henkilöstön jaksaminen on koetuksella, kun Puolustusvoimauudistus kasaa työtehtäviä ja lisää perhe-elämän sekä työn yhteen sovittamisen vaateita.

henee yksikin tekijä, tietää se lisääntyvää työmäärää jäljelle jääneille. Uusia tehtävänkuvauksia ei ole vielä olemassa, näin ollen täsmällinen tieto, mitä tehtäviä tullaan kokenemestarin tehtävänimikkeeseen alle kohdentamaan, on osittain epäselvä.

- Tekijät vähenevät, työmäärä ei. Jakolas-kun seurauksena tekijöitä kohden työtehtävät lisääntyvät, ja olemme ajautumassa sellaiseen tilanteeseen, ettei kaikkia käsitettyjä tehtäviä kyetä hoitamaan eikä alusten huolloille löydy asianmukaisia huoltoajkoja, Luukkonen ynnää.

Työpaineiden lisäksi osalle henkilöstöstä on uudistuksen aiheuttaman siirron myötä tullut perhe-elämään paljon järjesteltävää.

- On päivänselvää, että perhe-elämän uudet vaateet aiheuttavat lisäpainetta henkilöstölle. Valitettavasti yksittäisiä rankkoja vaikutuksia perhe-elämään on jo ilmaantunut. Nyt tarvitaan kaikkia mahdollisia toimenpiteitä helpottamaan siirtymään joutuvien asemaa. Etätömahdollisuuksia on lisättävä ja muutto- sekä siirtokorvaukset on saa-

tava vastaamaan todellisia kuluja, Holvitie sanoo.

Tasavertainen kohtelu nähdään työmotivaation perustana

Pääluottamusmiehenä Holvitie näkee, että ratkaisevinta Puolustusvoimauudistuksen onnistumisessa on se, että henkilöstöä kohdellaan ammattiryhmästä riippumatta tasavertaisesti.

- Suurimpana ongelmana ovat uudet tehtävänkuvaukset ja niiden puutteet. Tehtäväni on huolehtia koko Merivoimien opistoupseerien asioista erinomaisen luottamusmiesverkoston avulla. Kiperimmät kysymykset viedään luottamusmiesryhmään laajapohjaisen asiantuntijajoukon ratkottavaksi.

Holvitien mielestä opistoupseerit ovat perinteisesti työmotivaatioltaan eliittijoukkoa.

- Joskus tuntuu, että tämä seikka jättää omien oikeuksien vaalimisenkin taka-alalle. Meillä on kuitenkin hyvä neuvottelumahdollisuus asioista työnantajan kanssa. Valitet-

tavasti joillakin on joukko-osastoissa ongelmia asenteessa ottaa henkilöstöedustajat aidosti mukaan tulevan suunnitteluun.

Luukkonen puolestaan uskoo, että vähin erin uuden organisaation toimintatapamallit ja tehtävät lokahtavat paikoilleen.

- Sen myötä myös OTV-luokitus saadaan jatkossa vastaamaan osaamista. Meillä on merivoimallinen positiivinen asenne ja henki, joka nähdäkseni on auttanut näinä aikoina. On aina asioita, jotka välillä väkisinkin nujertavat fiilistä, niistä ovat kaverit oman tietämykseni mukaan hyvin selvinneet. Mieliala on joukossamme arvosanalla mitattuna hyvä.

Yksi merivoimalaisia pitkään hiertänyt tasapuolisuuskysymys pitäisi Holvitien ja Luukkonen mukaan saada kuntoon. Meripalvelun laskennallinen työaika pitää korottaa 8 tuntiin.

- Tällä 21 minuutin lisäyksellä saataisiin samanvertaisuus sotilaalliseen harjoituksen kanssa sekä mahdollisuus jonkinasteiseen vastikkeelliseen vapaan muodostumiseen pitkien työpoissaolojen vastapainoksi.

Holvitie ja Luukkonen lupaavat jatkaa aktiivista edunvalvontatyötä jäsenten parhaaksi ja työilmapiirin sekä työmotivaation kohottamiseksi.

- Teemme sitä työnantajan edustajien kanssa omasta puolestamme avoimesti ja luottamuksellisesti. Odotamme eri henkilöstöryhmien tasapuolista kohtelua. Päälystöliiton henkilöstöedustajat ovat eri joukko-osastoissa toimineet aktiivisesti, ja samalla tiellä on hyvä jatkaa. Liitomme edustajat ovat saaneet hyvän koulutuksen, ja heidän työehtosopimusten sekä työläinsäädännön tuntemus ovat kiitettävää tasoa, tällä varmistamme paikallisen osaamisen myös tulevaisuudessa. Toivomme yhteisesti jäsenistöllemme myönteistä asennetta ja aktiivista työilmapiiriä koskevaa otetta niin myötä- kuin vastatuudessa.

Avoimesti, yhdessä ja yhteistyössä

Teksti ja kuvat: Juha Susi

Päällystöliitto on vieraillut useissa hallintoyksiköissä kesän aikana. Tapaamisissa on noussut esille aina kunkin joukon keskeisimmät ajankohtaiset tapahtumat. Samoin tilaisuuksissa on keskusteltu mahdollisista haasteista.

Kesäkuun alussa tapaamisvuorossa olivat Ilmavoimien komentaja ja puolustushaaran henkilöstöasioiden hoidosta vastaavat henkilöt. Puolustushaaran johto oli vaihtunut helmikuussa, joten tapaaminen tarjosi hyvän mahdollisuuden ajankohtaiset asioiden käsittelyyn sekä näkemysten vaihtoon.

Komentaja, prikaatikenraali **Kim Jäämeri** ja esikuntapäällikkö, prikaatikenraali **Petri Tolla** kertoivat Päälystöliiton kanssa tehtävästä yhteistyöstä, josta molemmilla oli hyviä kokemuksia omilta joukko-osastokomentajakausiltaan. Paikallisten edunvalvojien ammattitaito ja asenne saivat tunnustusta.

Keskustelussa nousi esille määräaikainen opettajaresurssin kierrättäminen Ilmasotakoulussa ja erityisesti henkilöstön asema palattaessa omaan joukkoon. Toiminnan tarkoituksena on osaamisen kierrättäminen sekä viimeisimmän tietotaidon kartuttaminen. Henkilön palatessa 2 - 3 vuoden jälkeen omaan joukkoonsa, on haasteena

omaa ammattitaitoa vastaavan tehtävän saaminen. Avointen tehtävien saaminen haakuun nousi myös keskustelussa esille.

Hämeen rykmentti valmistautuu siirtoihin

Eversti **Risto Kolstela** kertoi tapaamishetkellä paistavan auringon kuvaavan hyvin Hämeen rykmentin tilannetta: henkilösuunnittelu on onnistunut ja henkilöstö toimii hyvin yhdessä.

Rykmentin henkilöstöllä on joukko-osaston lakkauttamisen myötä edessä siirrot pääsääntöisesti joko Helsinkiin, Riihimäelle tai Hattulaan. Eversti Kolstela toivoo joukkoilleen nopeaa sopeutumista uusiin tiloihin ja tehtäviin. Samoin hän peräänkuuluttaa vastuuta arjessa eli kaverista huolehtimisesta erityisesti silloin, kun siirrot uusille paikkakunnille toteutuvat.

- Siirrot tarkoittavat tai toisaalta mahdollistavat puhtaalta pöydältä aloittamisen, Kolstela toteaa.

Uudelle paikkakunnalle siirtymistä helpottavat joustavat työaika- ja monipaikkatyöskentelymahdollisuudet. Komentaja näkee niiden olevan tilanteeseen sopeutumisessa olennaisia annettujen määräysten ja sopimusten sallimissa puitteissa.

Pohjois-Karjala, asenne kohdallaan

Pohjois-Karjalan aluetoimisto sijaitsee valtion virastotalossa keskellä Joensuuta. Tämä mahdollistaa päivittäisen yhteistöiminnan muiden viranomaisien kanssa.

Tutustuminen Suomen suurimpaan aluetoimistoon eversti **Jouni Mattilan** johdolla valotti hyvin, minkälainen tehtäväkenttä aluetoimistoilla on. Samoin sen perusteella oli helposti tehtävissä päätelmiä, miten sen henkilöstön tehtäväkentät oikein rakentuvat.

- Vastuuta jaetaan henkilöstölle. Aluetoimistot ovat kokeneiden henkilöiden työpaikkoja, muistutti eversti Mattila.

Aluetoimistojen vaativuusluokat herättävät ajoittain kritiikkiä. Puheenjohtaja **Sakari Vuorenmaa** totesikin, että toivottavasti vastuut näkyvät aidosti myös tehtävänkuvauksissa. Usein ongelmana onkin se, kuinka saada tehtäväkentän laaja-alaisuus ja sen vaatima asiantuntijuus näkymään tehtävänkuvauksissa. Vaativuuden arvioinnissa tehtävät kyllä saadaan asemoitua oikein, mikäli kuvaus vastaa tehtävää. Vierailu Puolustusvoimien palvelukeskuksessa avasi, minkälaisen tehtäväkentän edessä toimitaan vuoden 2015 alusta.

- Haasteisiin ja odotuksiin tullaan vastaamaan, painottaa apulaisjohtaja, metsänhoitaja **Jaakko Nuuja**. Palvelukeskuksen tunnuslause "palvelua ja asennetta" kuvaa suhtautumista tuleviin haasteisiin.

Nykyinen runko on asettunut jo palvelukeskukselle varattuihin toimitiloihin. Ne sijoittuvat useaan kerrokseen ja valtaosa toimijoista tulee työskentelemään avokonttoreissa. Kierroksen yhteydessä keskustelussa nousi esille se, miten tilat tulevat toimimaan.

- Tiloihin on haettu mallia useasta eri alojen palvelukeskuksesta ja niiden perusteella on päädytty nykyiseen ratkaisuun. Osassa työpisteitä ei ole esimerkiksi lainkaan virkapuhelimia käytössä, mikä vähentää melua avokonttorissa työskenneltäessä. Samoin kokolattiamatot ja verhot vähentävät sitä omalta osaltaan, kehuu Nuuja toimitiloja.

Ilmavoimissa halutaan hyödyntää opistoupseerien osaamista määrääkaikella opettajaresurssin kierrättämisellä. Everstiluutnantti Mikko Rastas, kapteeni Jouni Nyström ja prikaatikenraali Petri Tolla ovat kuulolla kun komentaja, prikaatikenraali Kim Jäämeri avaa järjestelmän perusteita.

Eversti Risto Kolstelan näkemyksen mukaan helpottavia joustoja tulee hyödyntää sopeutumisessa uusille paikkakunnille. Kapteeni Timo Luomalahden ja yliluutnantti Petri Räsäsen on helppo yhtyä komentajan näkemykseen.

Alueuimistossa työskentelevien tehtäväkenttä on laaja. Yliluutnantti Petri Peltoniemi peräänkuuluttaa tehtävien vaativuuden huomioimista myös vaativuusluokissa.

Palvelukeskuksen opistoupseereilla asiakkaana on koko Puolustusvoimat. Kapteenit Ville Keinänen, Markku Kanko, Jari Lappalainen, yliluutnantti Marko Ylönen ja kapteeni Pekka Peltoniemi ovat valmiina palvelemaan.

UNK vieraili Rovaniemellä

Teksti ja kuva: Marko Jalkanen

Päälystöliiton ja Upseeriliiton yhteinen neuvottelukunta UNK jalkautui kentälle ja teki vierailun Rovaniemelle. UNK on rekisteröimätön yhteistyöelin, jonka toiminnasta on sovittu yhdessä Päälystöliiton ja Upseeriliiton kesken. Toiminnan tarkoituksena on yhteistyöllä tehostaa Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen palveluksessa olevan jäsenistön edunvalvontaa ja sopimustoimintaa. Päämääränä on keskinäiseen yhteistyöhön perustuva yksimielinen esiintyminen joukoissa. Rovaniemelle tehty vierailu oli järjestyksessään viides. Aiemmin UNK on vierailut Turussa, Kajaanissa, Tikkakoskella ja Lappeenrannassa. Rovaniemellä puheenjohtajat **Sakari Vuorenmaa** ja **Jari Rantala** sekä pääluottamusmiehet **Marko Jalkanen** ja **Ville Viita** tutustuivat niin Lapin lennoston, Lapin ilmatorjuntarykmentin

kuin Lapin rajavartioston toimintaan. Vierailun aikana keskusteltiin sekä joukko-osaston johdon että jäsenistön kanssa päivänpolttavista asioista. Lisäksi sotilas-kodissa järjestettiin UNK-info, johon osallistui noin 50 jäsentä.

Lapin rajavartioston tapaamisen aikana keskusteltiin muun muassa tehtäväjärjestelyistä ja joustavista työaikamuodoista. Henkilöstön mukaan työaikajoustoille olisi käyttöä, vaikkakin hyvä esimiestyö on mahdollistanut joustoja jo tänä päivänä. Puolustusvoimien väen kesken keskustelut painottuivat Puolustusvoimauudistuksen organisaatiomuutoksista johtuviin haasteisiin. Lapin lennostossa keskustelua herättivät erityisesti henkilöstön sijoittuminen uuteen organisaatioon ja muutosten vaikutukset tehtäviin. Lisäksi lennoston johdon kanssa keskusteltiin komennusopettajajär-

jestelyihin liittyvistä haasteista, kun toimialan huippuosaajia kierrätetään eri paikkakunnilla opettamassa kursseilla.

Lapin ilmatorjuntarykmentissä nostettiin esiin epätietoisuus siitä, kuinka vuodelle 2015 vahvistettua henkilöstökokoonpanoa voidaan noudattaa tai kuinka tehtäviä aiotaan jatkossa kierrättää Rovaniemen ja Sodankylän välillä? Rykmentti lakkaa vuoden vaihteessa itsenäisenä joukko-osastona ja jatkaa Jääkäriprikaatin joukkoyksikkönä. Välimatkaa näiden paikkakuntien välillä on 130 kilometriä. Yhteisenä huolestuttavana asiana esille nousi koko Pohjois-Suomea leimaava rekrytointiongelma. Henkilöstöjärjestöille heitettiinkin haaste jonkinlaisen kannustinjärjestelmän luomiseksi, jotta myös Pohjois-Suomeen löytyisi jatkossa työnsä osaavia ammattilaisia.

UNK:n osallistujat pitivät vierailua erittäin onnistuneena. Ajatuksia henkilöstön nykytilanteesta vaihdettiin rakentavassa sävyssä ja tapaamiset olivat hyvähenkisiä. Mukaan tarttui niin erinomaisia havaintoja, parannusesityksiä kuin myös joitakin jatkoselvittäviä asioita.

Jääkäriprikaatin huolia kuulemassa

UNK-vierailun yhteydessä puheenjohtaja Vuorenmaa ja pääluottamusmies Jalkanen vierailivat myös Jääkäriprikaatissa Sodankylässä. Edellisestä liittotason vierailusta oli kulunut yli kaksi vuotta, joten tutustuminen tähän kasvavaan ja monia siirtovelvollisia vastaanottavaan joukko-osastoon oli hyvin tarpeellinen.

Joukko-osaston komentaja, eversti **Petteri Koskinen** selvensi Jääkäriprikaatin suunnittelun vaihetta, missä parhaillaan mennään ja millä tavoin vuosi 2015 on tarkoitus käynnistää. Vieraille jäi kuva siitä, että suunnittelu ja valmius ovat hyvällä mallilla. Kuten Rovaniemellä, myös Sodankylässä esiin nousivat Pohjois-Suomen rekrytointivaikeudet, jotka konkretisoituvat varsinkin Jääkäriprikaatissa. Joukon henkilöstösuunnittelua ovat haitanneet ennalta arvaamatomat irtisanoutumiset sekä muut ei-harkinnanvaraiset virkavapaudet, jotka ovat johtaneet joihinkin henkilöstön erityisjärjestelyihin. Joukko-osastoon on muun muassa jouduttu palkkaamaan tilapäisesti määräaikaisia henkilöstösuunnittelijoita, jotta työtaakasta on selvitty. Jäsentapaamisessa keskustelut painottuivat etenkin tehtävän kuvauksen laadintaan ja OTV-luokkiin. Jäsenistöä kiinnosti erityisesti se, kuinka tehtävän vaatavuus OTV-mittarissa määräytyy sekä miten milläkin osatehtävällä on vaikutusta tehtävän vaatavuusluokkaan.

”Yliluutnantti **Arto Mononen** toimii yksikön vääpelin tehtävän ohella oman yksikkönsä nuorempien kouluttajien perehdyttäjänä ja työssäohjaajana. Hänen korkea ammattitaitonsa ja pyyteen työmoraalinsa ovat erinomaisia esimerkkejä työuraansa aloitteleville kouluttajille. Hänen työssäohjaamisen menetelmät ovat osoittautuneet erittäin toimiviksi. Yliluutnantti Monosen ammattitaidon ja saavutukset työssäohjaamisessa ovat tunnustaneet hänen esimiehensä, vertaisensa sekä hänen ohjauksessaan toimineet kouluttajat”.

Edellä oleva teksti on vain osa niistä perusteluista, joiden pohjalta Pioneeri- ja suojelutarkastaja, eversti **Harri Kauppinen** päätti nimittää Kainuun prikaatissa palvelevan yliluutnantti Arto Monosen Vuoden pioneeriksi. Mononen vastaanotti palkintonsa Schmardenin päivän juhlatilaisuudessa Kainuun prikaatissa 25.7.

- Yllättynyt, mutta ylpeä, Mononen kuvailee palkitsemisen herättämiä tunteja.

Hän haluaa antaa lämpimät kiitokset Pohjan pioneeripataljoonan ja erityisesti 1. Pioneerikomppanian henkilöstölle hyvästä yhteishengestä.

- Porukka on motivoitunutta, tehtävät ovat selkeät ja jokainen on valmis tukemaan toisia.

Monosta kuvaillaan pioneeriaselajin moniosaajaksi, ja yhtenä osa-alueena mainitaan hyvin johdetut kenttäsiltojen rakentamisprojektit. Kun puhe kääntyy niihin, jo äänestä kuulee, että nyt ollaan lähellä Vuoden pioneerin sisintä.

- Olen siviilikoulutukseltani talonrakentaja, ja sormet ovat syyhynneet, että löytyisi sopivia siltaprojekteja. Vuonna 2012 sain johtaa Kainuun rajavartiostolle rakennettavan Hiienvaaran sillan rakennusprojektin - hieno kaksiviikkoinen haastavan tehtävän kimppu, Mononen muistelee.

Työpaikkaohjaaja toimii esimerkkinä nuoremmille

Yliluutnantti Mononen kertoo viihtyvänsä kentällä, ja tässä mielessä tuleva tehtävä joukkoyksikön työpaikkaohjaajana tuntuu mieluiselta. Hän ”piipahti” Maasotakoulussa v. 2008 – 2010 ja osallistui siellä uusimuotoisen aliupseerikoulutuksen suunnitteluun ja käynnistämiseen. Keväällä hän suoritti kaksiviikkoinen työpaikkaohjaajakoulutuksen. Monosen saavutukset työssäohjaamisessa ovat saaneet varauksettomman tunnustuksen esimiehiltä, vertaisilta ja ohjattavilta kouluttajilta.

- Olen erittäin motivoitunut saadessani aloittaa uudessa tehtävässä vuodenvaihteessa. Kokopäiväisenä työpaikkaohjaajana voin hyödyntää omaa koulutustani ja

Vuoden pioneeri viihtyy kentällä

Teksti: Matti Vihurila

Kuva: Seppo Suhonen

Työpaikkaohjaajan osaamista ja kokemusta hyödynnetään täysipäiväisesti

kokemustani, ja samalla minulle tarjoutuu hieno mahdollisuus itseni kehittämiseen. Palkitsemisen perusteluissa nousevat esiin myös Monosen korkea ammattitaito ja työmoraali, jotka toimivat erinomaisina esimerkkeinä kaikille työuraansa aloitteleville kouluttajille.

Monosella on pioneerin peruskoulutus, mutta jatkokurssin hän suoritti huoltolinjalla. Hän viihtyy toistaiseksi hyvin kenttätehtävissä, mutta jossain vaiheessa tulevaisuudessa on suunnitelmassa siirtyä huollon, mielellään pioneerihuollon tehtäviin.

Arto Mononen

Yliluutnantti, 38 v

- Perusyksikön vääpeli (1.PIONK/POHPIONP/KAIPR)
- 1.1.2015 alkaen POHPIONP:n työpaikkaohjaaja
- PK 55, pioneerilinja 1999
- Jatkokurssi 8, huoltolinja (priimus) 2009
- Asuu Kajaanissa
- Avovaimo ja kaksi lasta
- Harrastaa kuntosalia, juoksua ja pyöräilyä

EUROMIL

Pohjoinen ryhmä koolla Helsingissä

Teksti ja kuva: Ari Pakarinen

EUROMIL-järjestön pohjoisen alueen eurooppalaiset ammatti- ja edunvalvontajärjestöt olivat koolla elokuussa Helsingissä. Pohjoiseen ryhmään kuuluu pääasiassa ammattijärjestöjä, jotka tekevät samantyylistä virkaehtosopimustointia kuin Suomessa tehdään. Kokousta isännöi Päällystöliiton puheenjohtaja **Sakari Vuorenmaa** apunaan päätoimittaja **Ari Pakarinen**.

Kokouksen keskeinen tavoite oli tutustua kunkin järjestön jäsen- ja hallintorakenteeseen, syventää käsitystä ennakoivasta edunvalvonnasta Euroopan tasolla ja kehittää tiedonvaihtoverkostoa työryhmän sisällä.

Järjestörakenteiden vertailun perusteella voidaan todeta, että Päällystöliiton edunvalvonnassa kaikilla tasoilla toteutuu demokraattinen edustuksellisuus. Jäsenmaksuvertailussakin liittomme pärjää hyvin nykyisellä jäsenmaksuprosentilla, ja se, mitä palvelua jäsenmaksulla jäsenemme saavat, kestää vertailun. Liiton palkkalistoilla olevan henkilöstö määrän osalta voidaan todeta Päällystöliiton olevan varsin kustannustehokas, kun vertailukohtana on veljesjärjestöjen palkattu henkilöstö muualla Euroopassa. Kokouksessa olivat edustettuina järjestöt Belgiasta, Hollannista, Irlannista, Saksasta ja Tanskasta.

Tehoa tiedonvaihtoon

Pohjoinen ryhmä pystyi tekemään ryhdikkään päätöksen siitä, että se ryhtyy käyttämään LinkedIn-sovellusta tiedonvaihdossa

ja erityisesti pikatiedottamisessa. Ryhmässä on ryhdytty rakentamaan eräänlaista "aikaisen varoituksen" -järjestelmää, jolla voitaisiin seurata eurooppalaisen päätöksenteon valmistelua niissä asioissa, jotka koskevat sotilaita. Päällystöliitossa se tarkoittaa sitä, että liitossa on tietoisuus europarlamentaarikkojemme asemasta parlamentissa ja sen erilaisissa ryhmissä ja valiokunnissa. Helsingin kokoukseen oli tehty analyysiä meppien taustoista ja valiokuntapaikoista, ja ne esiteltiin pohjoiselle ryhmälle. Liitolla tämän tason tiedonhankinnassa ja lobbauksessa on vielä oppimista.

Early warning -järjestelmän lisäksi liiton intressissä on lisätä tiedonvaihtoa kansainväliseen palvelukseen liittyvissä kysymyksissä, kuten palkkaus, vakuutusurva ja muut palvelussuhteen ehdot.

Marko Nieminen painottaa tiedonjakamisen tärkeyttä

Teksti: Matti Vihurila Kuva: Jarno Ylitalo

Päälystölaiton hallituksen uutena jäsenenä aloittaneen kapteeniluutnantti **Marko Nieminen** (UUDPR) ura päälystölaittolaisissa luottamustehtävissä alkoi jo 20 vuotta sitten, v. 1994.

- Aloitin tuolloin yhdistyksemme kerhohomes-tarina. Yhdistyksen hallituksessa olen ollut vuodesta 2001 ja puheenjohtajan pestin, joka jatkuu edelleen, otin vastaan v. 2005. Samana vuonna aloitin myös yt-elimen jäsenenä, Marko Nieminen kertoo.

Liiton hallituksen jäsenyyttä Nieminen kuvaa haastavaksi ja palkitsevaksi.

- On silmiäavartavaa ja mielenkiintoista nähdä, miten eri puolella Suomea asioita hoidetaan ja millaisia tulkintoja eri asioista voidaan saada aikaiseksi. Ne ongelmatilanteet, joihin itse olen paikallistasolla törmännyt, ovatkin olleet pienimmästä päästä. Tämä johtune Uudenmaan prikaatin keskusteleavasta ja avoimesta työympäristöstä.

- Tiedon jakaminen avoimesti eri kanavia käyttäen on varmastikin edunvalvonnassa korkealla, samoin kuin tasapuolinen koh-telu koko valtakunnan alueella. Jäsenistö pitäisi saada mukaan toimintaan myös hyvinä aikoina. Tiedotusvastaullani on oma paikallisyhdistys, ja tietoa saan niin hallituksesta kuin lm-organisaation kautta. Tiedotuskanavana toimii sähköinen ympäristö, jolloin tieto saadaan samanaikaisesti jokaiselle.

Onko Päälystölehden uutisointi ymmärrettävää ja selkokielistä?

Tuoreimpaan Päälystölehteen 2. Rannikko-komppanian varapäälikönä toimiva kapteeniluutnantti Marko Nieminen tutustuu heti, kun se ilmestyy netissä. Mielenkiintoisinta luettavaa ovat katsaukset eri puolustushaarojen tilanteista sekä Rajan ja paikallisyhdistysten kuulumiset.

- Koulutustilaisuuksien jälkeen luen mielenkiinnolla artikkelit, joissa on käsitelty ko. tilaisuuksia, niissä esiinnousseita asioita ja miten nuo asiat on saatettu jäsenistön kannalta ymmärrettävään kirjalliseen muotoon, niin esimerkkien kuin muidenkin haavainnollisten kaavioiden avulla.

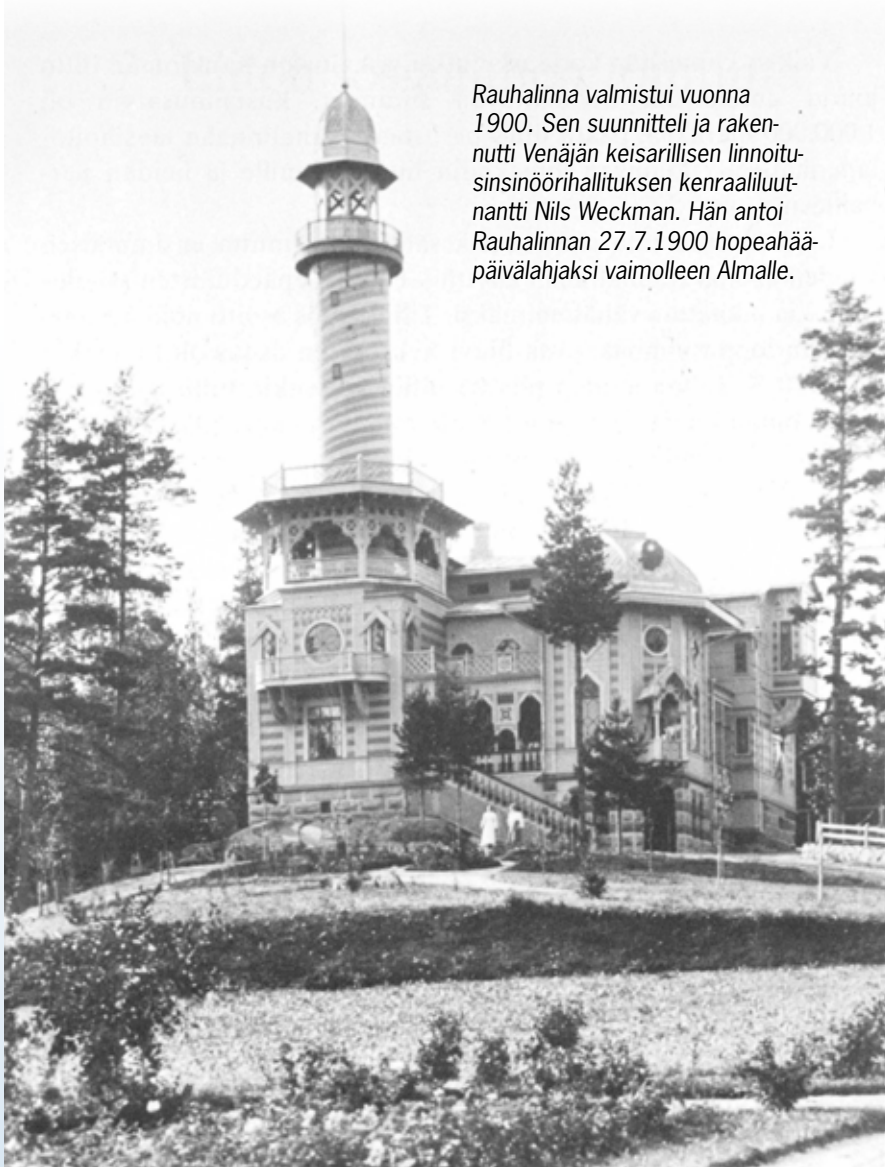
Myös lehden paperiversio kuluu Marko Niemisen käsissä, koska siihen voi tehdä omia merkintöjä ja alleviivauksia ja se kulkee kätevästi mukana.

Marko Nieminen

- Kapteeniluutnantti, 46 v
- PK 49, jv/krh-opintosuunta 1992
- Jatkokurssi 2, jv
- Asuu Raaseporissa
- Harrastaa kuntoliikuntaa, lukemista ja opiskelua

Turvallisesti huomiseen jo 85 vuoden ajan

Teksti: Ari Pakarinen

Rauhalinna valmistui vuonna 1900. Sen suunnitteli ja rakennutti Venäjän keisarikunnan linnoitussinöörihallituksen kenraaliluutnantti Nils Weckman. Hän antoi Rauhalinnan 27.7.1900 hopeahääpäivälahjaksi vaimolleen Almalle.

Viipurissa perustettu Suomen Aliupseeriliitto syntyi tarpeesta paikallisia kerhoja ja niiden jäseniä varten. Miten tämä kaikki kosketti ja koskettaa tänä päivänä yksittäistä liiton jäsentä, joka aina on ensisijaisesti keskittynyt palvelustehtäviinsä?

Jos kerhojen syntyhistoriat olivat varsin käytännönläheisiä, niin liiton perustamisen perustelut olivatkin jo paljon kauaskantoisempia.

Vakinaisen väen aliupseereille muun muassa kuului armeijan alkuaikoina vapaa muonitus. Poikamiesten keskuuteen muodostui epävirallisia ruoanpito-osuuskuntia. Hankittiin kerhotiloja, joihin pyrittiin saamaan erilaisia vapaa-ajanviettomahdollisuuksia. Kerhot olivat syntyneet.

Liiton tärkeäksi ensitavoitteeksi nousi jäsenistön yhteiskunnallisen aseman ja arvostuksen parantaminen. Tavoitteisiin on pyritty ja päästy painottaen erityisesti koulutuksen merkitystä.

Mitä minä saan liitolta?

Perustamisen jälkeen liiton tehtävänä olikin tuottaa henkistä pääomaa yksittäiselle jäsenelle. Paikallinen kerho oli ja on edelleen säilynyt lähimpänä liiton toimijana jäsenelle. Tärkeä osa ammattikunnan identiteetistä onkin muodostunut oman liiton kautta. Korkea järjestäytymisaste on aina auttanut liittoa ja sen paikallisia toimijoita jäsenten pitämisessä liittoyhteydessä.

Aineeton hyöty tai ainakin niin, ettei sitä tulkita konkreettiseksi hyödyksi, on neuvottelutoiminta. Neuvottelutoiminta on ehdottomasti liiton paras jäsenetu. Liiton neuvottelijat ovat aina vaikuttaneet tai neuvotelleet siten, että välillisesti aineellinen hyöty koskettaa jokaista jäsentä.

Liitto on ollut aktiivinen ammatillisen koulutuksen kehittämisessä. Vaikuttamista ilman sopimusoikeutta, siis lobbaamalla. Esimerkiksi taloudellisen kehityksen myötä alkoi yhteiskunnassa korostua myös koulutuksen merkitys 1960-luvulla. Aliupseeriliitto oli aktiivinen vuosikymmenen koulutusuudistusten ajamisessa. Yhtenäispäälystöjärjestelmän käyttöönoton ja koulutuksen kehittyessä aivan uudelle tasolle 1970-luvun puolivälissä aliupseereista tuli toimiupseereita. Samalla otettiin sotilaallisessa arvostusjärjestyksessä käyttöön upseerien arvoja. Näistä ei tehty sopimuksia, eikä niitä katsottu jäsenten keskuudessa välttämättä liiton saavutuksiksi.

Jäsenetuja - onko niitä?

Aliupseeriliitossa laitettiin siemen omasta lomaviettopaikasta itämään jo 30-luvulla. Oma lomaviettopaikka nähtiin mahdollisuutena sosiaalisen lomatoiminnan järjestämiseksi jäsenille. Rauhanlinna-nimisen kiinteistön hankinta Säämingin pitäjässä toteutui v. 1948, ja varsinaisen lomakotitoiminta alkoi remonttien jälkeen v. 1949. Valitettavasti kiinteistön kunto oli huono ja lomatoiminnan tuotot vaatimattomat. Toiminta oli liitolle taloudellisesta rasittavaa, ja jouduttiin perustamaan lomatoiminnan tukiyhdistys hankkimaan varoja toimintaan 50-luvulla. 1960-luvulle tultaessa talouden heikennyttyä, päädyttiin Rauhanlinnasta luopumiseen v. 1969.

Lomatoiminta elvytettiin 80-luvun loppupuolella, ja ensimmäinen lomakohde, Markovilla, valmistui Saariselälle v. 1989. Vierumäeltä ja Kolilta hankittiin yhteensä neljä loma-asuntoa 90-luvun loppupuolella. Näiden lisäksi liitolla on Helsingissä kaksi asunto-osaketta, joita jäsenet voivat käyttää pääkaupunkiseudulla lomaillessaan.

Liiton perustamisen jälkeen keskusteltiin paljon puolesta ja vastaan sairaus- ja hautausapukassasta. Hanke hautautui noin kolmen vuoden keskustelujen ja valmistelujen jälkeen lopullisesti, kun Puolustuslaitoksen leski- ja orpokassa perustettiin. Liiton piirissä kyllä toteutettiin sosiaalista avustustoimintaa talvisodan jälkeen saaduilla avustusvaroilla. Tämä avustustoiminta päättyi v. 1948.

Sosiaalista ajattelua liiton hallinnossa on ollut aina. Tänä päivänä jäseneduista tärkeimmän eli osaavan ja onnistuneen edunvalvonnan lisäksi liitolla on tarjota paljon hyviä jäsenetuja. Näitä ovat työttömyyskassan jäsenyys, vakuutukset, lomakohteiden vuokraus, kalenteri, Päälystölehti ja muut yhteistyökumppaneiden kanssa tehtyjen sopimusten perusteella saatavat edut. Näihin etuihin kannattaa jokaisen Päälystöliiton jäsenen ehdottomasti tutustua kotisivujen jäsenosiossa.

Jäsen on aina keskiössä

Liitto on kyennyt sopeuttamaan toimintaansa historiansa aikansa erilaisiin yhteiskunnallisiin kehitysaskeliin, ammattikunnan osaamisen ja koulutuksen kehittämiseen sekä ylipäättään maailman muuttumiseen. Kaikki toiminta on tähdännyt jäsenen sosiaalisen ja palkkauksellisen aseman parantamiseen.

Yksittäinen jäsen ei aina näe tai koe tätä tosiasiaa samalla tavalla, ja aika ajoin liiton toimintaa on arvosteltu kriittiseenkin sävyyn. Palautteeseen on aina suhtauduttu vakavasti ja tarvittavat korjausliikkeet on tehty.

Päälystöliiton tunnuslause
- turvallisesti huomiseen -
on täyttä totta!

*Lähteet: 1. 80 vuotta turvallisuutta, Päälystöliitto ry. 1929 - 2009, Koivisto ja Paananen
2. Toimiupseeriliitto 1929 - 1979, Erkki Suokas
3. Suomen Aliupseeriliitto 1929 - 1954, useita kirjoittajia, Altti Saloila toimituskunnan puheenjohtajana*

Rovajärven rakentajat Vaasassa

Teksti: Hannu Vettenranta

Rakentajat saaristoristeilyllä Kuusisaarella Jannen Saluunan rannassa.

Kun vuoden 1952 keväällä oli hyväksytty joukko-osastojen ryhmittäminen ja alueelliset asemakaavat, alkoi eri alueilla varsinainen rakentaminen, joka kohdistui ensimmäisinä vuosina majoitusalueisiin. Tykistön kesäleiri oli jaettu kahteen osaan. 3.7. – 9.8.1952 tehtiin pääasiassa rakennustöitä sekä alueille johtavia teitä. Varsinainen ampumaleiri suunniteltiin toteutettavaksi 11. – 22.8, joten se oli vain kahden viikon mittainen. Rakennusvaiheen pituus oli peräti 3,5 viikkoa. Tähän vaikutti oleellisesti samaan aikaan Helsingin olympiakisa, jonne oli komennettu erikoismiehiä niiden järjestelyihin.

Alkuvuosien jälkeen rakennusleirit, ”etukomennuskunnat”, eri joukko-osastojen toimesta omilla alueillaan vakiintuivat ennen varsinaista leiriä noin kahden viikon mittaisiksi. Rakennusleirejä johti leirin esikunta ja materiaali hoidettiin keskitetysti Rovaniemeltä.

Rakennusleirien johtajina olivat samat henkilöt vuodesta toiseen. Henkilömuutokset tapahtuivat pääosin eläköitymisen kautta.

On luonnollista, että vuosien mittaan tämän porukan kesken syntyi yhteenkuuluvaisuuden tunne. Komennusmiehet puursivat alueilla myös varsinaisen ampumaleirin ja sotaharjoituksen aikana.

Puolustusvoimien rakenneuudistusten myötä useiden leirialueiden kehittäminen loppui keskittyen vain muutama suureen alueeseen. Näin lopuivat myös etukomennuskunnat, vaan ei yhteis- ja toverihenki. Me entiset Rovajärven rakentajat olemme pitäneet vuosittain yhteyttä kokoontuen eri puolella Suomea, useimmiten kuitenkin olemme olleet Lapin kairoilla, tutulla Rovajärvellä menneitä muistelemassa.

Tänä kesänä kokoonnuimme Vaasaan, jossa saimme viettää helteisen viikonlopun Suomen aurinkoisimmissa maisemissa meriretkelle osallistuen, kalasoppaa syöden ja menneitä muistellen. Lopuksi pidimme lähtöpuhuttelun ja kokouksen, jossa päätimme, että ”homma jatkuu”. Kokoonnuimme seuraavan kerran Hämeenlinnassa kahden vuoden päästä.

Aironvetoja juhlavuoden kunniaksi

Teksti ja kuvat: Juha Susi

Pohjois-Karjala tarjosi mitä upeimmat puitteet Päälystöliiton liikunnalliseen juhlatapahtumaan elokuun 1. päivänä. Tänä vuonna vietetään liiton 85-vuotista taivalta, ja yhdeksi juhlavuoden tapahtumaksi oli valittu Karelia-soutu. Soutu tunnetaan Suomen pisimpänä retkisoutuna ja se eroaa Sulkan soudusta juuri tuon retkihengen perusteella. Myös itse soutu tapahtumalla oli juhlavuosi, sillä tapahtuma järjestettiin jo 30. kerran. Tapahtumaan osallistui liki 30 kirkkovenettä sekä kymmeniä pienveneitä. Soutajia oli yhteensä yli 500 henkeä. Reitti kulki pitkin Pielisjokea kohti Joensuuta. Soudettavaa matkaa kertyi noin 40 kilometriä.

Päälystöliitolla oli käytössään vuokrattu 15-paikkainen kirkkovene. Kapteeni **Antti Tolosen** kipparoiman venekunnan miehistö oli koottu päälystöliitolaisista jäsenistä. Muutama ennakkoon ilmoittautunut joutui jättämään tapahtuman väliin, joten jäljelle jääneille oli tiedossa muutama ylimääräinen vetovuoro.

Yksi tapahtumaan osallistuneista oli ylläluennantti **Dan Backlund** Kirkkonummelta.

- Soutu katkaisee sopivasti kotona tehtävät rakennusaskareet. Olen vuosilomalla, joten tapahtumaan lähtö oli kiinni lähinnä kotona tehtävistä järjestelyistä, Backlund perustelee ilmoittautumistaan tapahtumaan.

Soutujoukkueen miehistössä osalla oli kokemusta kyseisestä tapahtumasta aiemmilta vuosilta. Backlund ei kuulunut tähän joukkoon.

- Harrastan melomista merialueilla, joten vesi on sinänsä tuttu elementti. Soututa-

pahtuma toimii hyvänä pitkäkestoisena harjoitteena, Backlund kertoo kiinnittäessään sykevyyttä.

Tapahtuman hyvä henki tuli esille usein matkan varrella. Erityisesti Kuurnan kanavan sulutus oli suuri kansanjuhla haitarimuusiikkineen. Samaa yhteishenkeä esiintyi soudun aikana Päälystöliiton joukkueessa, sillä matkaa kevensi kunkin vuorollaan kertomat tapahtumat ja kaskut palvelusuran varrelta.

Päälystöliitto osallistui nyt tapahtumaan juhlavuoden kunniaksi. Tilaisuuteen oli hankittu yhtenäinen soutuvarustus, jonka johdosta liittomme tuli hyvin huomatuksi järjestäjien ja yleisön toimesta. Soudun päätyttyä ilmoille heräsi ajatus, voisiko tapahtumasta tehdä jokavuotista liiton urheilutapahtumaa. Päätöstä odotellessa voi kunkin harjoittaa kuntoaan soutilaitteella.

Karelia-soutu tarjosi loistavat puitteet Päälystöliiton juhlavuoden kuntoliikuntatapahtumalle. Liiton veneen päällikkönä toiminnut kapteeni Antti Tolonen valmistautuu sulutukseen Kuurnan kanavalla.

Yliuutnantti Dan Backlund haki tapahtumasta vaihtelua harjoitteluunsa. Samalla tarjoutui mahdollisuus tutustua Pohjois-Karjalaan.

Päälystöliitolla on takana 85 vuotta, soutujoukkueella edessä tässä vaiheessa 39 kilometriä.

Golfmestaruuskilpailut ja kuntoliikunta

Teksti: Mika Räisänen Kuva: Ari Pakarinen

Lappeenrannan Päälystöyhdistys isännöi kesäkuussa liiton golfmestaruuskilpailuja Etelä - Saimaan golfkentällä. Pelimuotona oli lyöntipeli kahdessa eri sarjassa. A-sarjassa kilpailivat pienemmän (Hcp -18,4) ja B-sarjassa suuremman (Hcp 18,5 - 36,0) tasoituksen omaavat pelaajat. Kilpailuihin osallistui yhteensä 10 henkilöä. Kilpailun johtajana toimi **Vesa Tirkkonen** Lappeenrannan Päälystöyhdistyksestä. Molempien sarjojen voitosta käytiin äärimmäisen tiukka kilpailu. A-sarjassa voittajaksi selviytyi **Ari Pakarinen** voittaen toiseksi sijoittuneen Vesa Tirkkoson vain yhden nettolyönnin erolla. Yhtä tiukka taistelu käytiin B-sarjassa, jossa voittajaksi taituroi **Seppo Lappalainen** voittaen **Marko Räsäsen** niin ikään yhden lyönnin erolla. Kilpailujen täydelliset tulokset löytyvät liiton internet-sivuilta, jäsenosion kohdasta urheilutoiminta.

Golf tukee lajina erinomaisesti liiton urheilutoiminnan visiota, jossa siirrytään asteittain kilpailutoiminnasta kuntoliikunnan pa-

riin. Yksi kierros kestää 4 - 5 tuntia, matkaa tulee helposti 6 - 8 kilometriä ja kaloreita kuluu tunnissa 200 - 300. Kuntoliikuntaa siis parhaimmillaan, suosittelen.

Liiton epävirallisten mestaruuskilpailujen hakeminen vuodelle 2015

Jäsenyhdistyksiä pyydetään tekemään esityksensä epävirallisten mestaruuskilpailujen järjestämisestä v. 2015. Kilpailulajit ovat golf sekä biljardi. Esitykset tulee laatia 30.9 mennessä osoitteella: mika.raisänen@paallystoliitto.fi. Esityksen liitteenä tulee olla alustava kilpailusuunnitelma järjestämisajankohdineen. Päälystöliiton hallitus päättää kilpailujen järjestäjät yhdistysten esitysten perusteella kokouksessaan 2.10.

Mikäli esityksiä kilpailujen järjestämiseksi ei määrääikaan mennessä tule, kilpailuja ei v. 2015 järjestetä. Lisätietoja urheilujohtajalta.

Vauhdikasta, roiskuvan kosteaa ja virkistävää

Teksti: Marko Siro Kuvat: Aki Salomaa, Jukka Ojanen

Suomenlahden Raja- ja Meripää-lystön teki virkistäytymisretken Pyhtäälle elämysurheilukeskus Si-riukseen. Tunnelma oli latautunut ja hieman jännittynyt, kun porukalla vastuu-
vapauslomakkeita aulassa täyteltiin. Tuttu-
ja kasvoja ja lähes kaiken kokeneita keski-
ikäisiä opistoupseereita oli menossa kohti
huikeata tuubilentoa ja surffausta.

Heti lomakkeiden täytön yhteydessä sel-
visi tekninen ongelma, joka esti tuubilen-
non ryhmältämme. Todella sääli, koska
sitä olimme kovasti odottaneet. Jokainen
on työssään joutunut toteamaan, että jos
tekniikka pettää, niin silloin jää keikat hoita-
matta - turvallisuus ennen kaikkea. No, tilal-
le saatiin tuplatunnit surffausta ja kyllähän
me surffattiin.

Surffaus oli lähes kaikille ryhmäläisille neit-
seellistä, joten opeteltavaa riitti. Ryhmän

oppaat opastivat ja jaksoivat neuvoa juurta
jaksain teknisiä juttuja. Ensimmäinen tunti
meni vatsalaudan kanssa harjoitellessa, ja
toisella tunnilla päästiin jo seisaaltaan surfi-
laudalle heilumaan. Lähes kaikki kokeilivat
surfausta seisoviltaan, toiset useammin ja
toisille taas riitti muutama räväkkä nurin-
meno.

Surffaus oli sen verran vauhdikasta ja rois-
kuvan kosteaa, ettei se kyllä jättänyt ke-
tään kylmäksi, ja mikä tärkeintä, kukaan
ei loukkaantunut hurjan näköisistä "pan-
nuista" huolimatta. Välillä kyllä täytyi men-
nä ihan istuvilleen huilaamaan, kun uudet
tai ainakin vasta löydetty lihasryhmät olivat
polttavasti hapoilla.

Surffauksen jälkeen oli antoisaa tunnelmoi-
da altaalla koettua saunan ja ravintola Sky-
fallin todella loistavien antien äärellä. Poru-
kalla todettiin, että tällainen toiminta kyllä

virkistää toimintaa janoavien opistoupseeri-
en mieltä ja samalta seisomalta sovimme,
että alamme suunnittelemaan jo seuraa-
vaa virkistävää tapahtumaa.

Juha Jokiniemi ja Marko Jokela pääsivät nopeasti sinuiksi surffilaudan kanssa.

Sami Mamia vei nimiinsä Päälystöliiton biljardimestaruuden. Häntä hieman taitavampi oli Pertti Ajomo, joka loppuottelussa voitti niukasti Mamian.

Biljardimiehet ottivat mittaa pallonhallintataidoissa

Teksti ja kuva: Samuli Vahteristo

XIV Päälystöliiton biljardimestaruuskilpailut pidettiin Säkylän Huovinrinteellä. Liiton mestaruudesta ja kilpailun voitosta kamppaili 20 osanottajaa. Tällä kertaa isännät olivat ”tylynä” ja valloittivat tuloluettelossa viisi ensimmäistä sijaa. Kisan voitti **Pertti Ajomo** (kannattajajäsen), mutta liiton mestaruuden vei nimiinsä **Sami Mamia**. Muut sijoitukset ovat luettavissa Päälystöliiton kotisivuilla.

Tälläkin kertaa Huovinrinteen Päälystö apujoukkoineen tarjosi kilpailijoille hyvät puitteet; huipputason pelipöydät, kerhopalvelut, rantasaunan sekä varuskunnan palvelut. Ammattitaitoinen kilpailutoimiston väki auttoi tarvittaessa käytännön asioissa. Kilpailun yhteydessä kapteenien kokous pohti kisojen jatkonäkymiä. Jatkossa kisat tullaan järjestämään kerhojen välisinä avoimina kisoina eli palataan alkujuurille. Näin tullaan mahdollistamaan myös kannattaja- ja ulkojäsenten osallistuminen kilpailuun. Sen myötä tavoitellaan suurempaa osallistujamäärää, ja samalla jäsenyhdistykset voivat tasapuolisemmin palvella jäsenkuntaansa. Päälystöliiton biljardimestaruuskilpailut alkoivat v. 1991 Lappeenrannassa. Sitä aikaisemmin oli kilpailtu jo vuodesta 1981 kerhojen välisistä biljardimestaruuksista. Ensimmäiset kisat järjesti Huovinrinne. Biljardiväki sai tälläkin kertaa Päälystöliiton lisäksi laajan tukijajoukon, mikä mahdollisti hyvät palkinnot. Kilpailujen johtajana toiminut, kaikissa kisoissa mukana ollut **Markku Hakanperä** toivoo Päälystöliitolta jatkossakin tukea, koska pelaajat ”liputtavat” vahvasti päälystöliittolaisten arvojen puolesta riippumatta siitä, ovatko he varsinaisia vai kannattajajäseniä yhdistyksissä. Ensi vuoden kisojen järjestämisestä vastaa Vekarajärven Päälystöyhdistys.

Tampereen Päälystöyhdistys purkautuu hallitusti

Teksti: Samuli Vahteristo Kuvat: Riina Rinne

Purkamispäätökset tehtiin yhdistyksen syyskokouksessa 2013 ja kevätkokouksessa 2014 yksimielisesti ilman äänestystä. Yhdistyksen jäsenmäärä 31.12.2013 oli 40. Tavoite on, että tämän vuoden lopussa jäsenmäärä on nolla.

- Toisen purkamispäätöksen jälkeen laadussa jäsentiedotteessa jäsenistöä kehoitettiin siirtymään uusiin yhdistyksiin mahdollisimman pian. Tavoitteeksi asetettiin, että jokainen jäsen olisi tehnyt päätöksen yhdistyksen vaihtamisesta ja toimittanut muutositilomaksunsa yhdistykseensä jäseniänsä 1.9. mennessä, Tampereen Päälystöyhdistyksen puheenjohtaja **Jouni Rinne** kertoo.

Keväällä 2014 TAMPY:n jäsenet palvelivat

9:ssä puolustusvoimien hallintoyksikössä. Työorganisaatiot olivat ISHR, LSHR, LSSLE, MAAVMATLE, MPKK, PE, PVTT, RÄJK ja SATLSTO. Jäsenistön fyysisiä työpisteitä oli yhteensä 11 ja ne sijaitsivat Ylöjärvellä, Niinisalossa, Nokialla, Parkanossa, Pirkkälässä, Ruovedellä, Ähtärissä ja Tampereen kaupungin alueella 4:ssä eri paikassa.

Rinteen mukaan purkautumispäätökseen vaikutti eniten se, ettei keskeisiin yhdistystehtäviin löytynyt halukkuutta.

- Vaikka TAMPY:n jäsenmäärä on kasvanut melkein koko 2000-luvun, ei hallituksen jäseniksi halukkaita ole ollut. Vajaa vuosi sitten vuoden 2014 toimintasuunnitelman luonnosta suunnitellensa hallitus alkoi aistia, että vapaaehtoisten ja toimintaan osallistuvien hallituksen jäsenten löytämi-

sessä oli haasteita. Nimellisiä, vain määrävahvuuden täyttäviä passiivisia jäseniä ei hallitukseen kaivattu. Rekisteröidyllä yhdistyksellä pitää sääntömääräisten asioiden sekä yhdistys- ja muihin lakeihin perustuvien velvoitteiden hoitamiseksi olla toimiva hallitus.

Yhdistyksen kokousten tekemien päätösten mukaan Tampereen Päälystöyhdistys Ry puretaan 30.4.2015 mennessä yhdistyksen varsinaisen toiminnan päättyessä 31.12.2014.

Asiat tehdään Rinteen mukaan hallitusti. Tärkeintä on, että jokainen yhdistyksen jäsen valitsee uuden jäsenyhdistyksen ja varmistaa edunvalvontansa jatkumisen. Uuden yhdistyksen valinta ja sen jäseneksi hakeutuminen perustuu jokaisen TAMPY:n

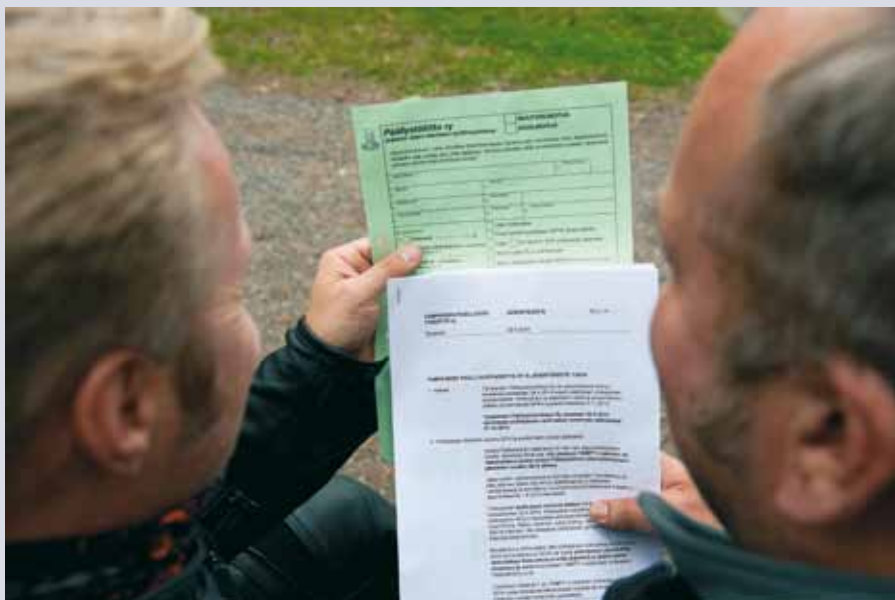
Tampereen Päälystöyhdistyksen viimeisen puheenjohtaja Jouni Rinne ja yhdistyksen jäsen Jouni Ketola tutustuvat yhdistyksen jäsentiedotteeseen ja pohdiskelevat moottoripyöräretken tauolla uuden jäsenyhdistyksen valinnan vaihtoehtoja.

jäsenen henkilökohtaiseen päätökseen ja toimenpiteisiin. TAMPY ei tule yhdistyksenä suosittelemaan mitään tiettyä uutta yhdistystä, johon jäsenen tulisi siirtyä. TAMPY ei myöskään siirrä jäseniään "massasiirtona" johonkin toiseen päälystöliittolaiseen yhdistykseen. Kevätkokouksessa 2014 hyväksytyn toimintasuunnitelmansa mukaisesti TAMPY tukee jäsenistöään uuden yhdistyksen etsinnässä.

- Yhdistyksen viimeisenä puheenjohtajana toivon kaikkien TAMPY:n jäsenten löytävän - tai jo löytäneen - itselleen uuden omia edunvalvontavaateitaan ja -toiveitaan parhaiten palvelevan päälystöliittolaisen jäsenyhdistyksen. Entisten tampylaisten yhdistykseltä saama edunvalvonta jää nyt uusien yhdistysten vastuulle, Rinne painottaa.

Hänen mukaansa luottamusmies- ja ytoorganisaatio organisoituvat muiden vaateiden, lähinnä puolustusvoimien hallintorakenteen perusteella.

- TAMPY:een on kuulunut useita eri hallintoyksiköiden luottamusmiehiä ja ytedustajia. He ovat kuitenkin hoitaneet vaativia edunvalvontatehtäviään muilla kuin TAMPY:n antamalla mandaatilla, Rinne sanoo.

Tampereen Päälystöyhdistys haluaa hoitaa purkautumisen mallikelpoisesti ja selvitysmiehiksi on valittu seuraavat henkilöt: **Jouni Rinne, Marko Järvinen, Juha Gylling, Jari Ruohonen ja Reima Halonen.**

He vastaavat yhdistyksen purkamisesta ja siihen liittyvistä keskeisistä järjestelyistä. Selvitettävien asioiden lista on pitkä: veroilmoituksen jättäminen, arkistojen inventointi, irtaimiston inventointi, jäsenmuutosilmoitusten viimeinen palautuspäivä, sopimusten kartoittaminen, velkojen maksu, arkistojen luovuttaminen, irtaimiston jälkikäsittely, jäljelle jääneiden varojen luovuttaminen yhdistyksen kokouksen päättämään kohteeseen (Päälystöliitto Ry:lle), loppusel-

vityksen laadinta ja julkistaminen, pankkitilin lakkauttaminen, päätöksen tekeminen loppuselvityksen säilyttämisestä, sopimusten irtisanominen, sähköpostitilien lakkauttaminen, yhdistyksen jäsenten siirtyminen muiden Päälystöliiton jäsenyhdistyksen jäseniksi, purkautumisilmoituksen laadinta Päälystöliittoon ja purkautumisilmoituksen laadinta yhdistysrekisteriin.

Rinteen mukaan selvitystyö on vielä luonnollisesti kesken, joten mitään oppia purkautumistoimista ei voi muille malliksi antaa.

- Ensi vuonna ollaan jo tässä suhteessa viisaampia, hän toteaa.

Peruskurssi 33 veresti opiskelumuistoja

Teksti: Hannu Paakkanen

Vuonna 1974 yli 200 oppilasta aloitti opiskelun peruskurssi 33:lla Aliupseerikoulussa ja valmistui toimiupseereiksi uuden koulutussysteemin mukaisesti Päälystööpistosta. Vaihtoparaati järjestettiin tuolloin keskiyöllä maaliskuussa, jolloin paljastettiin Päälystööpiston kyltti. Tämä ja moni muu asia tuli kerrattua, kun 60 entistä oppilasta aveceineen kokoontui heinäkuussa muistorikkaaseen opiskelukaupunkiin.

Saimme huomata, että majoittuminen oli aika erilaista kuin 40 vuotta sitten. Silloin nukuimme 14 hengen tuvassa, nyt kahden hengen huoneissa. Majoitusrakennus oli kuitenkin sama. Silloin sillä ei ollut varsinaista nimeä, mutta sittemmin rakennus oli nimetty Väapeliksi.

Ohjelma alkoi Maasotakoulun esittelyllä

Vöyrinsalissa. Kyseinen tila on remontoitu tilavaksi auditorioksi. Meidän aikanamme se oli voimistelusal, jossa istuimme itse mukanaamme "roudaamillamme" tuoleilla ja kirjoitimme muistiinpanoja lehtiöihin polven päällä. Yli luutnantti **Aki Blom** esitteli nykyisen Maasotakoulun toimintaa. Tutustumme **Risto Manninen** johdattelmana perinnehuoneen monipuoliseen antiin.

Ennen lounaalle siirtymistä laskimme **Markku Nakarin** avustuksella kukkavihon sodissa kaatuneiden aliupseerien muistokivelle. Lounaan jälkeen kokoonnuimme Rakuunaruokalan pihalle, jossa kukin esitteli itsensä ja kertoi lyhyesti, mitä hänen elämänsä oli tapahtunut Lappeenrannasta lähdön jälkeen.

Ohjelmaamme sisältyi kulttuurikierros Rakuunamäellä aina Taipalsaarentien yli ja

linnoituksen läpi satamaan, missä meitä odotti risteily Saimaan kanavalle. Risteilyn aikana muisteltiin myös 40 vuotta sitten kurssimme Lappeenrannan osion päättymistä, jolloin kurssillamme opiskelleet Utin miehet suorittivat laskuvarjohypyn Saimaaseen. Miehet ongittiin ylös ja opiskelu jatkui.

Juhlailallinen alkoi klo 19 Rakuunaruokalassa, jatkuen noin kolme tuntia. Ruoka oli herkullista ja muutamien lyhyiden puheiden jälkeen olimme valmiita lähtemään kuka mihinkin suuntaan jatkoille. Sunnuntaiaamuna väki alkoi suunnitella kotimatkaa, kuka aiemmin, kuka myöhemmin. Seuraava tapaaminen on Hämeenlinnassa kesällä 2017.

EVP

Hellettä ja myrskyä perhelomalla

Teksti: Satu Rajala Kuvat: Marjo Korkeakoski

Päällystön Naisten Liitto on jo useana vuonna tilannut perheloman MHTL:n kautta Päällystöliiton ja Naisten Liiton jäsenten käyttöön. Lomalle pääsemisen vaikein kohta on anomuslomakkeen täyttäminen – lomailu itsessään on helppoa.

Tänä vuonna lomakohteeksi oli valittu hotelli Summassaari Saarijärvellä. Saarijärven kunta sijaitsee Jyväskylästä koilliseen noin 65 kilometriä. Loma-aika oli ihanteellisesti valittu heinä-elokuun vaihteeseen ja silloinhan säät olivat suotuisat.

Perhelomalle oli hakenut yhdeksän perhettä: kolme Säkylästä ja loput Niinisalosta, Kauhavalta, Tampereelta, Laitilasta, Hämeenlinnasta ja Hattulasta. Aikuisia oli 16 ja lapsia 22. Valitettavasti kaksi perhettä joutui jättämään isät työesteiden vuoksi kotiin. Lapsista nuorin istui vaunuissa ja vanhin sai ajaa mopoa.

Loma alkoi sunnuntaina, jolloin paikalle piti tulla ennen päivällisen päättymistä, klo 19. Perheet tulivat eri suunnista päivän aikana ja majoittumistiloiksi oli varattu "viekot" eli rivitaloasunnot järven rannalta. Joillain perheillä kävi tuuri, ja he saivat asunnon vähän

lähempää hotellia, toiset saivat harrastaa hyötyliikuntaa.

Hotelli Summassaari on kuulunut aikoinaan Rantasipi-ketjuun, joten se kertoo jo jotain paikasta. Hotelli on luonnonkauniilla paikalla, vähän etäällä keskustasta ja arkkitehtuuri 40 vuoden takaista. Henkilökunta on palveluultista ja keittiöhenkilökunta ammatitaitoista. Nälkä ei lomaviikolla vaivannut!

Viikko-ohjelma oli rakennettu monipuoliseksi. Kolmena päivänä oli koko perheen saarikilpailu, johon oli keksitty todella hyvät kisalajit. Kilpailuihin pystyivät osallistumaan kaikki ihan nuorimmaista lukuun ottamatta. Monessa lajissa kilpailuhenkiset aikuiset joutuivat juomaan katkeraa kalkkia, kun pikku-Oskari teki pohjat. Viikko-ohjelmassa oli ohjelmaa alle ja yli kouluikäisille, mutta joustavalla ryhmäkoolla. Kaikkiin juttuihin ei tarvinnut osallistua (meidän perhe ei käynyt yhdessäkään aamujumpassa) ja näinollen jokainen perhe sai viettää lomaansa miten halusi. Esimerkkinä pari perhettä kävi Puuhapuisto Veijarissa Saarijärvellä seikkaillessaan, kolmas perhe onkimassa lohta lammikosta, neljäs perhe ostoksilla Saarijärvellä, viides perhe meloi ja souti Summassaaren ympäri. Yhteishenki oli hyvä, lapset leikkivät hyvin keskenään ja iltaisin vanhemmat viettivät aikaa yhdessä.

Lomaviikko oli helteinen, ja onneksi saimme viikon aikana käyttöömmme tuulettimia asuntoihin. Melkein joka päivä ukkonen jyristeli, mutta torstai-iltapäivänä taivas oli erilainen, tummanharmaa ja pelottavan näköinen. Varjelus oli lomalaisilla matkassa, koska säästyimme siltä myrskynsilmältä, joka iski Ahvenlampi Campingin ympäristöön. Ahvenlampi on 16 km:n päässä Summassaaresta, linnuntietä matka on huomattavasti lyhempi.

Tämä oli meidän perheemme ensimmäinen perheloma ja tuskin jää viimeiseksi. Perheen päällä oli omat epäilynsä lomasta, mutta kelkka kääntyi hyvin pian. Huhuja on kuulunut, että seuraava loma olisi Yyterissä. Sitä odotellessa puhaltelimme rantapallot jo valmiiksi...

Kesäpäiviä vietettiin merellisissä tunnelmissa

Teksti ja kuva: Samuli Vahteristo

Päällystöliiton Evp-yhdistyksen kesäpäiville osallistui yli 100 henkeä. Mukana oli myös Jalkaväen luutnanttikurssi 9. Elokuinen sää helli osanottajia. Aluksi saimme aimo anoksen merellistä historiatietämystä, kun oppaiden johdolla tutustuttiin Turussa Merimuseo Forum Marinumiin. Illalla nousimme Viking Grace -alukselle ja nautimme Itämeren hienoimman risteilyaluksen palveluista. Laivan kyntäessä aalloilla kohti Tukholmaa muistelimme menneitä ja olimme tykönämme enemmän tai vähemmän kapteeneita. Seuraavana päivänä Päällystöliiton varapuheenjohtaja **Marko Luukkonen** esitteli Puolustusvoimauudistuksen tuomia muutoksia Merivoimissa. Ali-, Toimi- ja Opistoupseerien Perinneyhdistys luovutti **Ris-**

to Manniselle Suomen Valkoisen Ruusun ansioristin. Manninen on ansioitunut perinetyössä ja yhteiskunnallisella saralla. Evp-yhdistyksen puheenjohtaja **Pertti Heikkilä** kertoi eläkeläisten edunvalvontanäkymistä. Heikkilä ilmoitti, ettei jatka enää Evp-yhdistyksen puheenjohtajana. Uuden puheenjohtajan valinta on edessä Tampereella 21. - 22.3.2015 pidettävässä vuosikokouksessa. **Markku Virtanen** Helsingistä ilmoitti, että hän asettuu ehdolle. Pääkaupunkiseudulla asuva Virtanen on ollut aktiivinen toimija ja ollut mm. Päällystöliiton kouluttavana pääluottamusmiehenä. Ensi vuoden kesäpäiviä vietetään Kallaveden rantamilla Kuopiossa.

Kesäpäivien osanottajat yhteispotretissa Forum Marinumin edustalla.

Peruskurssi 32 kokoontuu Jämsässä

20. kurssikokous järjestetään 8. - 9.8.2015 Keski-Suomen Jämsässä. Tiedottaminen hoidetaan pääsääntöisesti sähköpostilla, joten postituslistalta tähän asti puuttuvia pyydetään ilmoittamaan yhteystietonsa sähköpostitse pihlmanleo@hotmail.com tai risto.rom@gmail.com.

Tähtireportterit

kirjoittamistaitoa tuunaamassa

Päällystölehti järjesti kirjoittajakurssin Riihimäellä 6.–7.9. Kurssi oli tarkoitettu ensisijaisesti sellaisille Päällystöliiton hallituksessa ja luottamusmiessuorissa toimiville, jotka ovat kiinnostuneita viestinnästä ja lehtikirjoittamisesta. Kurssille oli varattu 15 oppilaspaikkaa.

Kurssille oli olemassa kysyntää, vaikka kurssi ei määräaikaan mennessä saatujen osallistumisilmoitusten perusteella täyttynyt em. ensisijaisesta kohderyhmästä ja osallistuminen mahdollistettiin myös kirjoittamisesta kiinnostuneille paikallisyhdistysten toimihenkilöille. Kurssin tarpeellisuudesta kertoo hyvin myös se, että jokainen kurssilainen osallistui koulutukseen omalla ajallaan, vaikka tilaisuuden ajankohta oli viikonloppuna eikä se ollut työnantajan taloudellisesti tukemaa ammattiyhdistyskou-

lutusta. Mukaan olisi mahtunut vielä muutama innokas kurssilainen, joskin viikonlopun aikataulu ei olisi mahdollistanut suurta oppilasmäärän lisäystä.

Ennen kurssia osallistujien piti laatia kaksi ennakotehtävää. Ensimmäinen tehtävä oli tiedotteen laatiminen omalle yhdistykselle keväällä syntyneestä virkaehtosopimusratkaisusta sopimuskaudelle 1.4.2014 – 31.1.2016. Toinen tehtävä oli laatia Iltasanomien sunnuntailiitteen pääkirjoitukseen pohjautuva lukijan mielipidekirjoitus. Siinä tuli kirjoittaa, mitä mieltä itse oli pääkirjoituksen sanomasta ja toimittajan siinä esittämistä hieman puolustusvoimia väheksyvistä näkemyksistä. Kouluttajat antoivat molemmista ennakotehtävistä ja niissä onnistumisesta kaikille henkilökohtaisen palautteen.

Kahden päivän tiiviin koulutuspaketin aikana kurssilaisia perehdytettiin mm. erilaisiin lehtijuttuihin ja niiden kirjoittamiseen, kieliasuun ja oikeinkirjoitukseen, lehtikuvien ottamiseen sekä viestinnän oikeussääntöön. Kurssille osallistuminen antoi yhdistysaktiiveille hyvät eväät kehittää omaa osaamistaan esimerkiksi lausuntojen, muistioiden ja kannanottojen laatimisessa. Opetus ei perustunut pelkkiin asiantuntijoiden pitämien luentojen kuuntelemiseen, vaan ryhmäkoko mahdollisti hedelmällisen vuorovaikutuksen. Kurssilaisia aktivoitiin erilaisilla henkilökohtaisilla ja ryhmätehtävillä useita kertoja viikonlopun aikana.

– Kurssilta saamani oppien ja ymmärryksen perusteella olisin vastannut kurssin ennakotehtäviin hieman eri tavalla, toteaa kurssille osallistunut Puolustusvoimien Logistiikkalaitoksen luottamusmies Jouni Rinne.

– Vaikka minusta ei kahden päivän kirjoittajakoulutuksen aikana täysinoppinutta tähtireportteria tullutkaan, paransi kurssi merkittävästi edellytyksiäni onnistua tulevissa kirjoitustöissä, hän jatkaa.

Tämän kirjoittajakurssista kertovan jutun ovat käsällityönään laatineet kurssille osallistuneet toimittajaoppipojat Jouni Rinne, Pasi Pirttikoski ja Jyrki Lukkariinen. Kuva: Samuli Vahteristo.

What Can We Afford?

International tensions have increased ever since the beginning of this year and war is “at the gates” of Europe, in Eastern Ukraine. There is no point in talking about a civil war or an armed conflict when outside agents are trying to impact the existence of an independent state inside recognized borders. For some time now, significant cuts have been made in European national defence forces in the illusion that crises cannot touch this continent of ours where everyone is dependent on each other. Now it is high time to shake this illusion. Interdependencies between countries are extremely varied on a European scale. Finland and many former East European countries have strong economic and trade connections with Russia for historical reasons alone. Central European countries have become significantly more dependent on Russian energy over the preceding years, e.g. due to gas imports. The economic and trade sanctions imposed by both Russia and the European Union will be seen and felt in very different ways in different countries. Whatever the case may be, the sanctions will hit Finland very hard, directly affecting economic development, up to government policy decisions on budget planning and execution.

But how to solve the equation where national defence requires additional resources while available funds diminish? Finding the solution will not be simple but will require patient effort and especially

commitment to the decisions that are made in the form of parliamentary inquiries and white papers. As the security environment has transformed, it should be quite obvious that the time of downsizing our security structure is over and we must secure the funding and resources for peacetime as well as for crisis.

People, and especially security professionals, are crucial for creating the sense of security. The professional soldiers of the Defence Forces and Border Guard will always be the backbone of peacetime and crisis organizations. Therefore their positions, conditions and terms of service should particularly be shielded by the government. Any plans to undermine their position, under the pretext of temporary changes, will have a negative effect on their motivation and commitment. If their motivation and commitment to service are weakened, there is a great risk of jeopardizing their chances to perform the duties legally assigned to our offices. As a citizen, I feel that we absolutely can not afford to sacrifice the development of national security - be it internal or external. The sense of security, once allowed to deteriorate, will not be quickly rebuilt.

Sakari Vuorenmaa
Chairman

Nauti syksystä liiton lomakohteissa

Saariselkä (Markovilla)

- viikko 240 €, sesonki 300 €
- viikonloppu 120 €, vrk 60 €
(sesonkiviikot 1,8 – 17,36 – 38,52)

Koli (Hiisiranta)

- viikko 240 €, sesonki 300 €
- viikonloppu 120 €, vrk 60 €
(sesonkiviikot 1,8 – 12,52)

Vierumäki (Rauhalinna)

- viikko 305 €, sesonki 355 €
- viikonloppu 150 €, vrk 75 €
(sesonkiviikot 23 – 32)

Helsingin asunnot

Runeberginkatu 65 (yksiö) 35 €/vrk
Runeberginkatu 48 (kaksio) 60 €/vrk

Varaukset:

Netissä jäsensivujen kautta.

Anja Mustajoki 040 301 9290 tai

Sanna Karell 040 301 9297

tai sähköpostilla

toimisto@paallystoliitto.fi

www.paallystoliitto.fi

Upseeriliiton mökit

Vierumäki

Upseeriliiton mökit ovat käytettävissä myös ns. äkkilähtöperiaatteella.

(Varaus 4 vko ennen) Mökkien

varaukset Päivi Schroderus,

puh. (09) 6689 4014 tai

schroderus@upseeriliitto.fi

www.upseeriliitto.fi

Varaa ja viihdy

Liiton lomakohteiden talven vapaat vuorot näkyvät liiton kotisivuilla. Kesän 2015 haku on käynnistynyt ja jatkuu aina 15.1. saakka.